

ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

FACTORS FOR STUDYING IN THE GRADUATE PROGRAM IN
ELECTRICAL COMMUNICATION ENGINEERING AT
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

นันทินี แป้นแจ่ม
NUNTINEE PAENCHAENG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ฉพ.
๗ 4๒๘๖
2547

พ.ศ. 2547

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 51902
วัน,เดือน,ปี..... ๕ ส.ค. 2547

ISBN 974-970-976-4

๑๑๕๐๘๖๖๖
b.....
i.....

**FACTORS FOR STUDYING IN THE GRADUATE PROGRAM IN
ELECTRICAL COMMUNICATION ENGINEERING AT
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULLFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF MASTER OF
SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION
IN ELECTRICAL COMMUNICATIONS ENGINEERING
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2004

ISBN 974-970-976-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2004

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
สื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

นักศึกษา

นางสาวนันท์นี่ แป้นแจ่ม

รหัสประจำตัว

42064618

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

วิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร

พ.ศ.

2547

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิสุทธิ อธิธรรม

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อในหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังของนักศึกษาประกอบอาชีพในภาคการศึกษา และที่ประกอบอาชีพใน
ภาคเอกชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักศึกษาและมหาบัณฑิตหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบังที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา และที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน จำนวน 103
คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ตอน
แรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม
เกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ
0.95 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาและมหาบัณฑิตหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีปัจจัยใน
การศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ($\bar{X}=4.27, s=.45$) ด้านอาจารย์ผู้สอน
($\bar{X}=4.24, s=.48$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X}=4.01, s=.47$) ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ($\bar{X}=3.89,$
 $s=.51$) ส่วนปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ($\bar{X}= 3.46, s=.79$) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

($\bar{x}$ =3.40, s=.63) และด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ ($\bar{x}$ =3.08, s=.89) อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา กับนักศึกษาที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีปัจจัยในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. The master of Science in Industrial Education , King Mongkut’s Institute of Technology Ladkrabang students and graduates with different occupation were statistically different in terms of factors for studying.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผศ.วิสุทธิ์ อธิพรธรรม อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบคุณกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราชตรี ผศ.ว่าที่ร้อยโท พิชัย สดภิบาล ดร.สมชาย หมั่นสายญาติ ที่ได้ให้ความกรุณาในการให้ข้อเสนอแนะ จนทำให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ

ขอขอบคุณอาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่านที่ได้ให้วิชาความรู้ ความเมตตา ตลอดจน

ขอขอบคุณนักศึกษา และมหาบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อประเทือง คุณแม่สมปอง ผู้ให้กำเนิด รวมทั้งพี่สุธิ พี่ราตรี และญาติพี่น้อง ที่ให้ความรัก กำลังใจ แก่ผู้วิจัยอย่างดีตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทั้งที่ทำงานและที่ร่วมศึกษา ตลอดจนบุคคลที่ผู้วิจัย ไม่ได้กล่าวถึง ที่ให้การสนับสนุน ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอ

นนทินี แป้นแจ้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 ความเป็นมาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	8
2.2 ประวัติคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	10
2.3 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร.....	12
2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการศึกษาต่อ	17
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้าง	38
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา	48
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อ	51
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อ	58
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ	68
	*
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	72
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	72
5.2 สมมุติฐานของการวิจัย	72
5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	72
5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	73
5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
5.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	74
5.7 สรุปผลการวิจัย	74
5.8 อภิปรายผล	78
5.9 ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	86
ภาคผนวก ก. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	87
ภาคผนวก ข. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	98
ภาคผนวก ค. หนังสือราชการ	103

ประวัติผู้เขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อ ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรม ไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	42
4.1 จำนวนและคำร้อยละข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร.....	48
4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ในภาพรวม	51
4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านชื่อเสียงของสถาบัน.....	52
4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา	53
4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านอาจารย์ผู้สอน	54
4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา.....	55
4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	56
4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านเหตุผลส่วนตัว	57

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ.....	58
4.10 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสารในภาพรวม	59
4.11 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	60
4.12 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา	61
4.13 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านอาจารย์ผู้สอน	62
4.14 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสารด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	63
4.15 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านอาคารสถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวก	65
4.16 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านเหตุผลส่วนตัว	66
4.17 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือ สื่อ	67
4.18 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	68
4.19 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา	69
4.20 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านอาจารย์ผู้สอน	69
4.21 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	70
4.22 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านอาคารสถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวก	70
4.23 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัว	71

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่

หน้า

4.24 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล

หรือสื่อ 71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ลำดับความต้องการตามแนวคิดของมาสโลว์	31
3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีปัญญา มีคุณธรรม มีความสามารถที่จะพัฒนาตนเอง และสังคมให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพ อันเป็นกำลังแรงงานสำหรับการพัฒนาประเทศชาติ (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2533 : 50) ดังนั้น การพัฒนากำลังคนในระดับสูงควรพัฒนาผู้ที่ได้รับการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย เนื่องจากบุคคลเหล่านี้จะมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาหน่วยงาน องค์กร และสถาบันในสังคม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2535 : 77)

ปัจจุบันเทคโนโลยีทางด้านต่างๆ มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำเป็นต้องอาศัยกำลังความสามารถของคนในประเทศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือบัณฑิตศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งผลิตคนให้มีความรู้ความสามารถ มีความชำนาญเฉพาะด้าน อันเป็นทรัพยากรมนุษย์ระดับมัธยสมของชาติ สถาบันการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ก็คือ สถาบันอุดมศึกษา โดยแบ่งออกได้เป็น 2 ระบบใหญ่ คือ ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา โดยการศึกษาในระดับปริญญาตรีนั้นเน้นหนักที่การให้ผู้เรียนได้เข้าใจ ปฏิบัติได้ และแสวงหาความรู้ต่อไปในสาขาที่ผู้เรียนได้เรียน ซึ่งนอกจากจะมีเป้าหมายในทางวิชาการแล้ว ในระดับปริญญาตรียังเน้นที่การสร้างและพัฒนาค่านิยม บุคลิกภาพและแบบแผนพฤติกรรมของผู้เรียนพร้อมกันไปด้วย ในขณะที่การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัยเป็นการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกนั้นมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้หรือสร้างความรู้ขึ้นเป็นหลักสำคัญ (ไพฑูริย์ สนิถรัตน์. 2543 : 88)

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะชั้นปริญญาโทหรือปริญญาเอก มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคน หรือทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากบุคคลที่จบการศึกษาระดับมหาบัณฑิต จะสามารถนำความรู้ความสามารถของตนไปพัฒนาตนเอง และความเป็นผู้นำในสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นผู้นำในด้านความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ซึ่งการศึกษาระดับมหาบัณฑิตจะใช้การศึกษาในเชิงการค้นคว้าวิจัย และการแสวงหาความรู้อย่างลึกซึ้งเฉพาะด้าน ซึ่งเป็นการแสวงหาความจริงทางวิชาการ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเป็นนักวิชาการ และมีวิชาชีพชั้นสูงที่จะเป็นกำลังสำคัญในการส่งเสริม และพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปในทิศทางที่เหมาะสม (อโณทัย พึ่งทองหล่อ. 2543 : 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปัจจุบันการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะปริญญาโทได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไปเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือพนักงานองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน เนื่องจากต่างก็ตระหนักว่า การมีโอกาสดำเนินการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นย่อมจะเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เป็นเกียรติประวัติต่อตนเอง และองค์กรหรือหน่วยงาน อีกทั้งองค์กรต่างๆก็ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อเพิ่มศักยภาพขององค์กรให้มีความแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เปิดทำการสอนระดับปริญญาโทเมื่อปี พ.ศ.2528 สาขาแรกที่เปิดสอน คือ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ปัจจุบันเปิดทำการสอนทั้งหมด 8 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวะและเทคนิคการศึกษา สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร และสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เปิดทำการสอนเมื่อปี พ.ศ. 2541 มีจำนวนนักศึกษา ดังนี้

- รุ่นที่ 1 ปี พ.ศ. 2541 มีนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน จำนวน 14 คน
- รุ่นที่ 2 ปี พ.ศ. 2542 มีนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน จำนวน 20 คน
- รุ่นที่ 3 ปี พ.ศ. 2543 มีนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน จำนวน 23 คน
- รุ่นที่ 4 ปี พ.ศ. 2543 มีนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน จำนวน 23 คน
- รุ่นที่ 5 ปี พ.ศ. 2544 มีนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน จำนวน 25 คน
- รุ่นที่ 6 ปี พ.ศ. 2545 มีนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน จำนวน 25 คน
- รุ่นที่ 7 ปี พ.ศ. 2546 มีนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน จำนวน 20 คน

สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร มีปรัชญาของหลักสูตร คือ ผลิตครูช่าง และนักวิจัยทางครุศาสตร์อุตสาหกรรมในระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร เพื่อศึกษาค้นคว้า และพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ ทางด้านสาขาวิชาไฟฟ้าสื่อสาร ให้ทันสมัย และเหมาะสมกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เผยแพร่ความรู้ระดับสูงทางด้านไฟฟ้าสื่อสารให้กับครูช่างอุตสาหกรรม และให้บริการข้อมูลทางวิชาการแก่หน่วยงาน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อสนองต่อความต้องการของภาครัฐ และเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อผลิตมหาบัณฑิตทางครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสารที่มีความรู้ความสามารถในการวิจัย และพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ เพื่อสนองต่อความต้องการของภาครัฐ และเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อสนับสนุนนโยบายของสถาบัน ที่ต้องการให้การศึกษาในระดับสูงขึ้นในสาขาวิชาต่างๆ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (บัณฑิตวิทยาลัย. 2542 : 159)

เนื่องจากในปัจจุบันมีการแข่งขันในเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตในระดับอุดมศึกษาทั้งภายในและภายนอกประเทศมากขึ้น ตลอดจนมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตามกระแสโลกาภิวัตน์อย่างรวดเร็ว จึงทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องผลิตกำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเพิ่มขึ้น การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งนับเป็นการพัฒนาคนของประเทศให้มีความเชี่ยวชาญอย่างสูง โดยในสภาพปัจจุบันได้เกิดความต้องการในการพัฒนาความรู้ และทักษะที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานที่หลากหลายมากขึ้น(วินัย วีระวัฒนานนท์. 2543 : 52) จึงมีผลทำให้สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้ขยายการศึกษาถึงระดับบัณฑิต

ดังนั้น การศึกษาปัจจัย และเหตุผล ของนักศึกษาที่ศึกษาต่อระดับปริญญาโท ในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประกอบการพิจารณา เพื่อกำหนดนโยบาย การวางแผน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา เพื่อสร้างปัจจัยจูงใจในการศึกษาต่อ แต่ปรากฏว่าตั้งแต่เปิดการศึกษาปี พ.ศ. 2541 จนถึงปัจจุบัน จำนวนทั้งหมด 7 รุ่น (ปี พ.ศ. 2541-2546) ยังไม่มีการศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เป็นสาเหตุของการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ หรือภูมิหลังของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยต้องการทราบถึงปัจจัยที่สำคัญต่อการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยในการศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา และในภาคเอกชน

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีอาชีพต่างกัน มีปัจจัยในการศึกษาต่อต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แนวคิดจากงานวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2541 ของจิราภรณ์ ไหววดี (2541 : 22) และจากงานวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกริก ของสมมารอด แจ่มจรัส (2542 : 22) นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน
2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน
4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา
5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านเหตุผลส่วนตัว
7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.5.1.1 ประชากร คือ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2541-2546 ทั้งหมดจำนวน 140 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ

ทหารลาดกระบัง เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย กำหนดจำนวนตัวอย่างให้เป็นไปตาม
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางของ Krejcie และ Morgan ที่ระบุว่า ถ้าประชากรมีจำนวน 140 คน จะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 คน

1.5.2 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยเรื่องนี้นั้น แยกเป็น

1.5.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ อาชีพของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งเป็น

1. ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา
2. ประกอบอาชีพในภาคเอกชน

1.5.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ปัจจัยในการต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน
2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน
4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา
5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านเหตุผลส่วนตัว
7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. การศึกษาต่อ หมายถึง การที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. ปัจจัยที่เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อ หมายถึง องค์ประกอบด้านต่างๆ ที่มีผลเกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยแบ่งเป็น 7 ด้าน คือ

2.1 ด้านชื่อเสียงของสถาบัน หมายถึง ความมีเกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน

สถาบันเป็นศูนย์รวมวิทยาการใหม่ๆ มีความทันสมัยทางวิชาการและการพัฒนาอยู่เสมอ มีมาตรฐาน

การศึกษาไปสร้างชื่อเสียงให้สถาบัน และเป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2.2 ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา หมายถึง หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี ลักษณะงานที่ทำประจำ ความสามารถและความถนัด หรือเป็นหลักสูตรที่กำลังได้รับความนิยม เป็นที่ต้องการของสังคม สามารถสร้างชื่อเสียงแก่ผู้เรียน เปิดโลกทัศน์ให้กว้างไกล ส่งเสริมให้เกิดความเจริญในหน้าที่การงาน และนักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ในเวลาที่กำหนด รวมถึงมีความพร้อมด้านวัสดุครุภัณฑ์ทางการศึกษา

2.3 ด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนสถาบันอาจารย์ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาความรู้อยู่เสมอ มีระบบการทำงานที่น่าเชื่อถือ มีอรรถาสัยดี มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาในสถาบันแห่งนี้ ให้ความสำคัญแก่นักศึกษาในการเข้าพบ

2.4 ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ หมายถึง ความจำเป็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน เช่น ค่าลงทะเบียนรายวิชา ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอุดหนุนสมทบการศึกษา ค่าธรรมเนียมการสอบวิทยานิพนธ์ ค่าธรรมเนียมการรักษาสภาพนักศึกษา ค่าเอกสารทางการศึกษา ค่าสมัครเข้าศึกษา

2.5 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สถานศึกษา ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการเฉพาะ มีบรรยากาศเหมาะสมกับการเรียนรู้ มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องสุขา จุดบริการน้ำดื่ม ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา ห้องสมุดมีความเหมาะสมในการค้นคว้า โรงอาหารถูกสุขลักษณะ และมีการบำรุงรักษาอยู่เสมอ รวมถึงมีอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียน และการเดินทางสะดวก

2.6 ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความต้องการในด้านต่างๆ ของนักศึกษา เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ต้องการปรับวุฒิตนเองให้สูงขึ้น ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องการเปลี่ยนสายงานอาชีพใหม่ ต้องการปริญญาามหาบัณฑิตเพื่อแสดงเกียรติแก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล หรือเพื่อประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับจากการศึกษา รวมถึงการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2.7 ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ หมายถึง การส่งเสริม การชักจูง การชี้แนะของบุคคล หรือสื่อต่างๆ ซึ่งเป็นเหตุทำให้นักศึกษาเข้าศึกษาในสถาบันแห่งนี้

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่, นักศึกษาที่รักษาสภาพ และผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4. การประกอบอาชีพในภาคการศึกษา หมายถึง การประกอบอาชีพที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น อาจารย์ ลูกจ้าง ฯลฯ

5. การประกอบอาชีพในภาคเอกชน หมายถึง การประกอบอาชีพในบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว และรัฐวิสาหกิจ ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องปัจจัยในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบังนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษา เพื่อใช้เป็น
แนวทางในการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 ความเป็นมาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2.2 ประวัติคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง

2.3 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการศึกษาต่อ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นมหาวิทยาลัยตาม
พระราชบัญญัติ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ. 2528 โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษา การค้นคว้า การค้นคว้าวิจัย และพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ และ
เทคโนโลยี เพื่อความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจของประเทศ

เดิมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. 2514 ด้วยการรวมวิทยาลัยโทรคมนาคมธนบุรี และ
วิทยาลัยเทคนิคธนบุรีเข้าด้วยกัน โดยแต่ละแห่งมีฐานะเป็นวิทยาเขต วิทยาลัยโทรคมนาคม เป็น
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขตธนบุรี และในปีเดียวกันนั้น ได้ย้ายไปที่อำเภอ
ลาดกระบัง เป็นวิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประกอบด้วยพระนาม “พระจอม
เกล้า” ซึ่งได้รับพระมหากรุณาธิคุณคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานตามพระบรม
นามาภิไธยแห่งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่ และมีพระบรมราชานุญาตให้เชิญตรา “พระ
มหามงกุฎ” มาเป็นสัญลักษณ์แห่งสถาบันฯ นับเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และเป็นมหามงคลยิ่ง ส่วนคำว่า
“เจ้าคุณทหาร” นั้น เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ท่านเจ้าพระยาสุรวงษ์ไวยวัฒน์ (วร บุนนาค) หรือที่เรียกกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั่วไปว่า “เจ้าคุณทหาร” ตามที่ท่านเลี่ยม พรดพิทยพยัต ทายาทได้แจ้งความประสงค์ไว้ในการบริจาคที่ดินที่เป็นที่ตั้งของสถาบันฯ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีประวัติความเป็นมา ดังนี้

- 2503 - ก่อตั้งศูนย์ฝึกโทรคมนาคมนนทบุรี สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
- 2507 - ศูนย์ฝึกโทรคมนาคมนนทบุรีได้ปรับฐานะเป็นวิทยาลัยโทรคมนาคม
- 2508 - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าได้ก่อตั้งขึ้น โดยมีวิทยาลัยโทรคมนาคมนนทบุรี เป็นวิทยาเขต
- 2514 - ย้ายมาอยู่ที่อำเภอลาดกระบัง และเปลี่ยนเป็นวิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2515 - วิทยาลัยโทรคมนาคมนนทบุรี ยกฐานะเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์
วิทยาลัยวิชาการก่อสร้างโอนมาสังกัด สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และยกฐานะเป็นคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 2517 - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าได้โอนสังกัดจากกระทรวงศึกษาธิการ มาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
- 2520 - จัดตั้งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ เพื่อผลิตบัณฑิตด้านครูอาชีวศึกษาสำหรับวิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษาต่างๆ
- 2522 - วิทยาลัยเกษตรกรรมเจ้าคุณทหาร ได้โอนจากกระทรวงศึกษาธิการ มาสังกัดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และยกฐานะเป็นคณะเทคโนโลยีการเกษตร
- 2524 - ได้จัดตั้งสำนักวิจัยและบริการคอมพิวเตอร์
- 2528 - มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ. 2528 และมีชื่อเต็มว่า “สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง”
- 2529 - จัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย
- 2532 - จัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์ โดยแยกจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์
- 2539 - จัดตั้งคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

(บัณฑิตวิทยาลัย, 2542 : I)

2.2 ประวัติคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เดิมชื่อคณะกรรมการอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2520 ด้วยความคิดริเริ่มของ ศ.ดร.วิทยา เพียรวิจิตร รองอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง(ตำแหน่งขณะนั้น) และ ศ.ประสม รังสีโรจน์ คณบดีคณะสถาปัตยกรรม(ตำแหน่งขณะนั้น) เพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นศูนย์กลางการศึกษาที่สมบูรณ์ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบันที่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีพศึกษาระดับปริญญา ให้การศึกษาทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอก และทำการวิจัยส่งเสริมทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์” เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงได้นำส่วนราชการระดับภาควิชาทางสาขาวิทยาศาสตร์ ภาษา สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ซึ่งสังกัดอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ในขณะนั้นแยกออกมารวมเข้าด้วยกันจัดตั้งเป็นคณะกรรมการอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ โดยรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยได้ลงนามอนุมัติเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2520 รับผิดชอบการผลิตครูอาชีพศึกษา สำหรับวิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษาต่าง ๆ ให้การศึกษาค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์และรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานต่างๆ ไปตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้กับคณะต่างๆ ในสถาบัน พ.ศ.2531 ทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติให้ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดตั้ง คณะวิทยาศาสตร์ขึ้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2531 โดยรวบรวมภาควิชาและบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์แยกออกจากคณะกรรมการอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ จัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์ส่วนคณะกรรมการอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์เดิมเปลี่ยนชื่อเป็น คณะกรรมการอุตสาหกรรม

ในปัจจุบัน คณะกรรมการอุตสาหกรรม มีการจัดการเรียนการสอนอยู่จำนวน 11 หลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตรสำหรับปริญญาโท 10 หลักสูตรและปริญญาเอกอีก 1 หลักสูตร โดยเน้นในด้านการให้การศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้ที่จะเข้าศึกษาคณะระดับปริญญาตรีทางด้านครุศาสตร์ ในภาควิชาซึ่งเป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จะต้องมีความรู้พื้นฐานทางอาชีวะและเทคนิคศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ป.ว.ส.) ในสาขาที่ทางภาควิชากำหนด เช่น สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์หรือโทรคมนาคม และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร ฯ ส่วนผู้ประสงค์จะเรียนต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จะต้องสอบคัดเลือกผ่านทบวงมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมตั้งแต่ปีพ.ศ. 2520 ถึงปัจจุบัน

พ.ศ. 2520 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต 3 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
2. สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
3. สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม

พ.ศ. 2522 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

พ.ศ. 2523 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต 2 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช
2. สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

พ.ศ. 2527 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

พ.ศ. 2530 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2535 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์

พ.ศ. 2537 เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร

พ.ศ. 2539 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวะและเทคนิคศึกษา

พ.ศ. 2540 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต 2 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม
2. สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม

พ.ศ. 2541 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร

พ.ศ. 2542 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2547)[Online]

2.3 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร

2.5.1 ชื่อภาษาไทย	หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ชื่อภาษาอังกฤษ	Master of Science in Industrial Education Program in Electrical Communication Engineering
2.5.2 ชื่อปริญญา (ไทย)	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (วิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร) ค.อ.ม. (วิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร)
ชื่อภาษาอังกฤษ	Master of Science in Industrial Education (Electrical Communication Engineering) M.Sc.I.Ed. (Electrical Comm Eng.)

2.5.3 จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 48 หน่วยกิต

2.5.4 โครงสร้างหลักสูตร

<u>หมวดวิชาบังคับ</u>	21	หน่วยกิต
วิชาการศึกษา	6	หน่วยกิต
วิชาคณิตศาสตร์ชั้นสูง	6	หน่วยกิต
วิชาไฟฟ้าสื่อสาร	9	หน่วยกิต
<u>หมวดวิชาเลือก</u>	15	หน่วยกิต
วิชาการศึกษา	3	หน่วยกิต
วิชาไฟฟ้าสื่อสาร	12	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์ (บังคับ)	12	หน่วยกิต
รวม	48	หน่วยกิต

2.5.5 รายวิชา

<u>หมวดวิชาบังคับเรียน</u>	21	หน่วยกิต
วิชาการศึกษา (บังคับ)	6	หน่วยกิต
		(บรรยาย - ปฏิบัติ)
03347101	สถิติเพื่อการวิจัย Research Statistics	3(3-0)
03347102	การนิเทศการสอนทางวิศวกรรม Engineering Instruction Supervision	3(1-4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาคณิตศาสตร์ชั้นสูง (บังคับ) 6 หน่วยกิต
(บรรยาย - ปฏิบัติ)

03347301 วิธีการคำนวณเชิงเลข 3(3-0)

Computational Methods

03347302 คณิตศาสตร์ประยุกต์ 3(3-0)

Applied Mathematics

วิชาไฟฟ้าสื่อสาร (บังคับ) 9 หน่วยกิต
(บรรยาย - ปฏิบัติ)

03347401 วิศวกรรมคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า 3(3-0)

Electromagnetic Wave Engineering

03347402 ระบบการสื่อสารข้อมูล 3(3-0)

Data Communication

03347403 วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง 3(3-0)

Advanced Electronics Engineering

วิทยานิพนธ์ (บังคับ) 12 หน่วยกิต
(บรรยาย - ปฏิบัติ)

03347601 สัมมนาวิทยานิพนธ์ 1 3(0-6)

Seminar Thesis 1

03347602 สัมมนาวิทยานิพนธ์ 2 3(0-6)

Seminar Thesis 2

03347603 วิทยานิพนธ์ 6(0-12)

Thesis

หมวดวิชาเลือก 15 หน่วยกิต

วิชาการศึกษา (เลือก) 3 หน่วยกิต

(บรรยาย - ปฏิบัติ)

03347201 เทคโนโลยีทางการศึกษา 3(3-0)

Education Technology

03347202 แนะนำอาชีพศึกษา 3(3-0)

Vocational Guidance

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงที่ควรศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

03347203	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา Curriculum and Instruction in Vocational Education	3(3-0)
03347204	การศึกษางานวิจัยทางการสอนอาชีวศึกษา A Research Study for Teaching Methods in Vocational Education	3(3-0)
03347205	คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา Computer in Education	3(3-0)
03347206	การบริหารงานอุตสาหกรรม Industrial Administration	3(3-0)
03347207	การวิเคราะห์เศรษฐศาสตร์วิศวกรรม Engineering Economic	3(3-0)
03347208	การควบคุมคุณภาพ Quality Control	3(3-0)
03347209	เทคนิคและระบบการผลิตทางอุตสาหกรรม Techniques and System of Industrial Production	3(3-0)
วิชาไฟฟ้าสื่อสาร (เลือก) 12 หน่วยกิต		
(บรรยาย - ปฏิบัติ)		
03347501	เทคนิคเฟสล็อก Phase-Locked Techniques	3(3-0)
03347502	ระบบเรดาร์ Radar System	3(3-0)
03347503	การแพร่กระจายคลื่นวิทยุ Radio Wave Propagation	3(3-0)
03347504	หัวข้อที่เลือกศึกษาในสาขาไฟฟ้าสื่อสาร Selected Topics in Communication	3(3-0)
03347505	วงจรสวิตซ์คาปาซิเตอร์ Switched Capacitor Circuit	3(3-0)
03347506	เทคนิควงจรรวม Integrated Circuit Techniques	3(3-0)
03347507	การออกแบบวงจรรวมขนาดใหญ่ VLSI Design	3(3-0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

03347508	การแก้รหัสที่ผิด Error Correcting Codes	3(3-0)
03347509	หัวข้อที่เลือกศึกษาในสาขาวงจรรวมขนาดใหญ่มาก Selected Topics in VLSI	3(3-0)
03347510	การประมวลผลสัญญาณภาพดิจิทัล Digital Image Processing	3(3-0)
03347512	การกรองสัญญาณดิจิทัล : การออกแบบ และการทดลอง Digital Filtering : Design and Implementation	3(3-0)
03347513	สวิทซ์ซิงและ โครงข่าย โทรศัพท์ดิจิทัล Digital Telephone Switching and Network	3(3-0)
03347514	การสื่อสารดาวเทียม Satellite Communication	3(3-0)
03347515	การออกแบบวงจรรวมขนาดใหญ่มากเชิงแอนะล็อกและ ดิจิทัลสำหรับ โทรคมนาคมและการประมวลผลสัญญาณ Analog-Digital VLSI Circuit Design for Telecommunication and Signal Processing	3(3-0)

2.5.6 แผนการศึกษา

ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต(ทฤษฎี-ปฏิบัติ)
03347101	สถิติเพื่อการวิจัย Research Statistics	3(3-0)
0334720X	วิชาเลือกทางการศึกษา	3(3-0)
03347301	วิธีการคำนวณเชิงเลข Computational Methods	3(3-0)
03347401	วิศวกรรมคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า Electromagnetic Wave Engineering	3(3-0)
	รวม	12(12-0)

ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต(ทฤษฎี-ปฏิบัติ)
03347302	คณิตศาสตร์ประยุกต์	3(3-0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่อนุญาตให้ใช้สำหรับการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	Applied Mathematics	
03347402	ระบบการสื่อสารข้อมูล	3(3-0)
	Data Communication	
03347403	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง	3(3-0)
	Advanced Electronics Engineering	
03347601	สัมมนาวิทยานิพนธ์ 1	3(0-6)
	Seminar Thesis 1	
	รวม	12(9-6)

ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต(ทฤษฎี-ปฏิบัติ)
033475xx	วิชาเลือกไฟฟ้าสื่อสาร	3(3-0)
	Selected Topics in Communication	
033475xx	วิชาเลือกไฟฟ้าสื่อสาร	3(3-0)
	Selected Topics in Communication	
033475xx	วิชาเลือกไฟฟ้าสื่อสาร	3(3-0)
	Selected Topics in Communication	
03347602	สัมมนาวิทยานิพนธ์ 2	3(0-6)
	Seminar Thesis 2	
	รวม	12(9-6)

ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต(ทฤษฎี-ปฏิบัติ)
033475xx	วิชาเลือกไฟฟ้าสื่อสาร	3(3-0)
	Selected Topics in Communication	
03347102	การนิเทศการสอนทางวิศวกรรม	3(1-4)
	Engineering Instruction Supervision	
03347603	วิทยานิพนธ์	6(0-12)
	Thesis	
	รวม	12(4-16)
	รวมตลอดหลักสูตร	48 หน่วยกิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการศึกษาต่อ

องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้

เกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา มีผู้ที่ศึกษา และให้แนวคิดไว้พอสรุปได้ดังนี้

อรพรรณ พรสีมา (2530 : 7) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล การเรียนรู้ อาจเกิดขึ้นได้ในหลายลักษณะ หลายสถานการณ์ เช่น เมื่อบุคคลพยายามหาความรู้หรือทักษะใหม่ บุคคลจะคิดหรือแสดงพฤติกรรมที่ต่างไปจากเดิม ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง หรือการเล่าเรียนในสถานศึกษาก็เป็นการเรียนรู้อีกลักษณะหนึ่ง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ผู้สอนจึงควรนำเอาทฤษฎีการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาการสอนของตน โดยเป้าหมายสำคัญของการให้การศึกษาแก่บุคคลนั้น คือ ต้องการจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในด้านเนื้อหาวิชา หรือเรื่องราวที่เราต้องการจะถ่ายทอด ซึ่งรวมทั้งการฝึกให้เกิดความชำนาญ และมีเจตคติที่ดีด้วย ซึ่งนักจิตวิทยาบอกว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นในตัวบุคคล และมีปริมาณมากน้อยหรือมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. แรงจูงใจ (Motive) เปรียบเสมือนบันไดขั้นต้นของการที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ คนเราจะเรียนรู้ได้ดีถ้าหากมีแรงจูงใจในบทเรียนนั้น

2. วิธีสอน (Teaching Procedure) ในบางครั้งมีความตั้งใจที่จะเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว แต่ผลกลับว่าเขาไม่ค่อยเข้าใจเรื่องนั้นมากนัก ทั้งนี้เป็นเพราะวิธีการสอนของครูไม่ดีพอ วิธีการสอนที่จะส่งผลการเรียนรู้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้อย่างแจ่มชัด ไม่สับสนงุนงง

3. วิธีการเรียน (Studying Procedure) การเรียนรู้ของคนเรามาจากประสาทสัมผัส ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า และการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพจากประสาทสัมผัส ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า และการเรียนรู้นั้นจะมีประสิทธิภาพเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับวิธี หรือกระบวนการเรียนของเขา ว่าได้มีโอกาสสัมผัสกับสิ่งเร้าโดยตรงมากน้อยเพียงใด ดังนั้นผู้เรียนที่ใช้วิธีการเรียนที่ตนได้มีโอกาสสัมผัสกับสิ่งเร้ามาก ๆ จึงเกิดความเข้าใจ และรับรู้ที่ถูกต้องกว่าที่ผู้เรียนจากการบอกเล่า หรือท่องจำอย่างเดียว

ครอนบาค (Cronbach. 1970 : 96) กล่าวว่า การที่จะเกิดการเรียนรู้นั้นจะต้องมีองค์ประกอบหลายอย่าง คือ

1. จุดประสงค์ (Aim) หมายถึง ผลบางอย่างที่ผู้เรียนหวังจะได้รับจึงจำเป็นที่ครูจะต้องแสดงให้เห็นจุดมุ่งหมายที่ครูต้องการจะให้นักเรียนบรรลุถึง ทั้งนี้เพราะย่อมจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อให้เกิดแรงจูงใจ (Motivation) ในบทเรียนนั้นๆ และข้อมจะทำให้นักเรียนรู้สึกตื่นตัวอยู่เสมอว่า เขากำลังทำอะไรอยู่ และอยู่จุดไหนในขบวนการเรียนการสอน

2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ผลรวมของกระบวนการแบบแผน (Pattern) ที่จะต้องตอบสนองสิ่งเร้าเกี่ยวกับการเรียนรู้ได้ ความพร้อมเป็นเครื่องกำหนดว่าคนจะส่งการตอบสนองอย่างไรออกไปข้อมขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ และประสบการณ์เดิม (Maturity and Past-Experience)

3. ประสบการณ์ (Situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อม (Environment) ที่ล้อมตัวคน จะเป็นวัตถุหรือสัญลักษณ์ (Symbol) ก็ได้ เช่น คำพูดหรือตัวหนังสือ หรือวัตถุที่จะก่อให้เกิดประสบการณ์ขึ้น

4. การตีความหมาย หรือแปลความ (Interpretation) เป็นขบวนการที่คนเอาใจจดจ่ออยู่กับสิ่งแวดล้อม แล้วเอาไปประสานสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิม เช่น เราแสดงพฤติกรรมเช่นนี้ออกไปแล้วจะเกิดอะไรขึ้น หรือมีอะไรออกมาเป็นความลับ

5. การตอบสนอง (Response) หมายถึง การกระทำ หรืออาจจะเป็นการเปลี่ยนแปลงภายในที่พร้อมให้คนเตรียมพร้อมที่จะทำ ดังนั้นจึงอาจเป็นความเคลื่อนไหวที่สังเกตได้ หรือความตั้งใจที่คิดขึ้นก็ได้

6. ผลต่อเนื่อง (Consequence) คือ ผลที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการตอบสนอง ซึ่งอาจตรงความหมายหรือไม่ก็ได้ ถ้าหากว่าผลที่ได้ออกมาเป็นไปตามความคาดหมายคนก็จะทำอีก ถ้าไม่เช่นนั้นคนก็จะพยายามเปลี่ยนแปลง

7. ปฏิกริยาต่อความกีดกัน (Reaction to Thwarting) ถ้าคนไม่สามารถบรรลุถึงจุดหมายได้เขาก็จะเกิดความรู้สึกไม่สบายขึ้น ดังนั้นเขาอาจจะเลิกล้ม หรือคิดค้นแปลงพฤติกรรมให้เหมาะสมตามสภาพความเป็นจริงใหม่

เจนกินส์ (Jenkins. 1970 : 1512-A) ได้ศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียน ได้แก่ สถิติปัญญา วิธีเรียน ทักษะคิดที่มีผลต่อสถาบันการศึกษา สุขภาพ การเงิน หลักสูตร วิธีสอน และการบริหารการศึกษา

เมนเกส (Mengesha. 1974 : 1958-A) ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้มี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ หลักสูตร การวัดและประเมินผล และส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ได้แก่ วิธีเรียน สุขภาพ และภูมิหลังครอบครัว

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการนำเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการจัดระบบการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ หรือเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนนั้น ข้อมต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อการออกแบบการสอนขึ้นมาใช้ โดยในกระบวนการของการออกแบบการสอนนั้นจะต้องประกอบไปด้วยหลักพื้นฐานสำคัญ 4 ประการ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ผู้เรียน (Learners or Trainees) โดยการพิจารณาลักษณะของผู้เรียนเพื่อการออกแบบโปรแกรมที่เหมาะสม
2. วัตถุประสงค์ (Objectives) โดยการตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใดบ้างในการสอนนั้น
3. วิธีการและกิจกรรม (Methods and Activities) โดยการกำหนดวิธีการและกิจกรรมในการเรียนรู้ว่าควรมีอะไรบ้าง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดได้
4. การประเมินผล (Evaluation) โดยกำหนดวิธีการประเมินผลเพื่อตัดสินว่าการเรียนรู้นั้นประสบผลตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่

นอกจากองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญทั้ง 4 ประการเหล่านั้นในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกันอีกหลายประการ เพื่อประกอบกันให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยได้มีนักเทคโนโลยีการศึกษาหลายท่านได้นำการจัดระบบมาใช้เพื่อการวางแผน และการออกแบบการสอน โดยจัดเป็นรูปแบบระบบการสอนต่างๆ มากมาย เช่น

ระบบการสอนของบราวน์ และคนอื่นๆ เป็นระบบการสอนที่ยึดเอาผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน โดยพิจารณาถึงแนวทาง และวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน ซึ่งในการออกแบบระบบการสอนนี้ บราวน์ และคนอื่นๆ ได้วิเคราะห์ระบบการสอนโดยแบ่งเป็น 6 หัวข้อใหญ่ๆ โดยในแต่ละหัวข้อ จะแบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆ ดังนี้คือ (กิดานันท์ มลิทอง. 2531 : 64)

1. จุดมุ่งหมาย (Goals) ในการเรียนการสอนนี้มีจุดมุ่งหมายอะไรบ้างที่ต้องการให้บรรลุผลสำเร็จ โดยผู้สอนต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ และเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ วัตถุประสงค์และเนื้อหา (Objectives and Content) เป็นสิ่งแรกๆ ที่ผู้สอนกำหนดให้แน่นอนว่าเมื่อเรียนบทเรียนนั้นแล้วผู้เรียนจะบรรลุถึงวัตถุประสงค์อะไรบ้าง ซึ่งจะต้องเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สามารถวัดได้หรือสังเกตได้ เมื่อมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนแล้ว ต้องเลือกเนื้อหาบทเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แล้ว เพื่อให้ผู้เรียนเรียนแล้วสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อผลของการเรียนรู้

2. สภาพการณ์ (Conditions) ผู้สอนควรจัดสภาพการณ์อย่างไร ควรมีอะไรบ้าง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างได้ผลดี เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งในการนี้ต้องมีการเลือกประสบการณ์ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน โดยเน้นถึงสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อการจัดรูปแบบหรือวิธีการเรียนที่เหมาะสม การจัดประสบการณ์การเรียน (Learning Experience) เป็นการจัดประสบการณ์ในรูปลักษณะกิจกรรมการเรียนต่างๆ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนจึงต้องเลือกประสบการณ์เรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนแต่ละคน หรือเพื่อการเรียนรายบุคคล ซึ่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์ที่นำไปสู่การเรียนรู้แบ่งออกได้เป็นหลายรูปแบบ เช่น การฝึกให้คิด การอภิปราย การเขียน การอ่าน การฟัง ฯลฯ

3. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน (Teaching-Learning Models) เป็นการจัดเพื่อให้ผู้เรียนสามารถได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีที่สุด การจัดนี้ต้องคำนึงถึงขนาดของผู้เรียน วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และเนื้อหาบทเรียนด้วย การจัดรูปแบบการเรียนการสอนนี้สามารถจัดทำได้โดยการจัดห้องตามขนาดของกลุ่มผู้เรียน โดยถ้าเป็นผู้เรียนกลุ่มใหญ่ ผู้สอนมักใช้วิธีการบรรยายในห้องเรียนใหญ่ ถ้ากลุ่มผู้เรียนมีขนาดกลางหรือเล็ก ก็ใช้การบรรยายโดยมีการซักถามโต้ตอบกัน และควรมีการใช้สื่อการสอนร่วมด้วย แต่ถ้าผู้เรียนเพียงคนเดียวจะใช้การศึกษารายบุคคลในลักษณะของการใช้สื่อประสม

4. ทรัพยากรหรือแหล่งวิชาการ (Resources) ผู้สอนจะต้องทราบว่า มีแหล่งทรัพยากรหรือแหล่งวิชาการใดบ้างที่จัดว่าจำเป็นต่อการจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียน ซึ่งการจัดนี้มุ่งหมายถึงทางด้านบุคลากร การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่เหมาะสมในการสอน ตลอดจนการจัดสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการเรียนการสอนด้วย

4.1 บุคลากร (Personnel) ในกระบวนการของการจัดระบบการสอน บุคลากรมิได้ หมายถึง ผู้สอนหรือผู้เรียนเท่านั้น แต่จะหมายรวมถึงบุคคลทุกคนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นผู้สอนจึงหมายถึงครู หรือวิทยากรผู้ถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียน ผู้สอนจะต้องมีบทบาทในการใช้สื่อการสอน เป็นผู้จัดสภาพแวดล้อม และจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน เป็นผู้นำการอภิปราย แนะนำสิ่งต่างๆ ตลอดจนแก้ไขปัญหาค้างๆ ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน ส่วนบทบาทของผู้เรียนนั้นอาจเป็นผู้ช่วยในการตั้งจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน การเตรียมกิจกรรมต่างๆ การใช้สื่อ ตลอดจนการวัด และประเมินผล การเรียนการสอนด้วย

4.2 วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือ (Materials and Equipment) เป็นสิ่งช่วยเกื้อกูลในการที่จะจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้ในการเลือกใช้อุปกรณ์ และเครื่องมือในการสอนนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

4.2.1 ความเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้เรียน

4.2.2 การใช้สื่อเพื่อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

4.2.3 ความเหมาะสมของชนิดของสื่อต่อกับกิจกรรมการเรียนการสอน

4.2.4 สื่อเหล่านั้นสามารถหาได้ในแหล่งวิชาการ หรือในห้องถิ่น

4.2.5 ความสะดวกในการใช้

5. สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Physical Facilities) หมายถึง การจัดสภาพห้องเรียนตามขนาดของกลุ่มผู้เรียน เพื่อให้การจัดสภาพการณ์ในการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และเหมาะสม ตลอดจนการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการสอนเพื่อความสะดวกในการใช้ด้วย สิ่งอำนวยความสะดวก และสถานที่เรียนเหล่านี้ ได้แก่ ห้องสมุด ห้องเรียน ห้องสื่อการศึกษา ห้องปฏิบัติการ และห้องนันทนาการ เป็นต้น

6. การประเมินผล และการปรับปรุง (Evaluation and Improvement) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในระบบการสอน เพื่อเป็นการประเมินว่าหลังจากการสอนแล้วผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้อะไรบ้าง และสามารถทราบได้ว่าระบบการสอนนั้นมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง เช่น แผนการสอน จุดมุ่งหมาย สื่อการสอน และเนื้อหา

ผลการวิจัยและบทความข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ นั้นประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านสุขภาพ ด้านวิธีเรียน ด้านภูมิหลังครอบครัว ด้านทัศนคติ ด้านภาษาและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจและสังคม

2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ได้แก่ ด้านการบริหารการศึกษา และด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน

2.1 ด้านการบริหารการศึกษา ได้แก่ การควบคุมประสานงาน จำนวนอาจารย์ งบประมาณ การวัดและประเมินผล ประสิทธิภาพของอาจารย์ ปรัชญาการศึกษา และผู้บริหาร

2.2 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ อุปกรณ์การสอน วิธีสอน ตำรา หลักสูตรหรือเนื้อหาวิชา อาคารสถานที่ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถานศึกษา

ทฤษฎีการตัดสินใจ และการกระทำทางสังคม (The Multiple Factors Theory of Decision Making and Social Action)

รีดเดอร์ (Reeder. 1976 : 39) นักสังคมวิทยาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำ หรือพฤติกรรมของบุคคล และตั้งเป็นทฤษฎีขึ้นเรียกว่า ทฤษฎีการตัดสินใจ และการกระทำทางสังคม ซึ่งอธิบายว่า เหตุผลในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนั้นประกอบด้วยปัจจัยหลายๆ ประการ รวมเรียกว่า กลุ่มเหตุผลของความเชื่อหรือไม่เชื่อ หรือเหตุผลในการตัดสินใจ และการตัดสินใจแปรเปลี่ยนไปตามแต่ละปัจเจกบุคคลในแต่ละสถานการณ์ เหตุผลมาจากปัจจัยต่อไปนี้

1. ปัจจัยดึงดูด ประกอบด้วย

1.1 เป้าประสงค์ หรือจุดมุ่งหมาย หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำการ หรือพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายประสงค์นั้น

ไม่อาจรู้เห็นได้จากคนอื่น หากแต่ต้องอาศัยถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ความเชื่อ หมายถึง ความรู้ที่ผู้กระทำเข้าใจในเรื่องหนึ่ง ที่ทำให้เกิดความเชื่อ และอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระทำ ผู้กระทำจะเป็นผู้เลือกกระทำหรือไม่กระทำ ให้สอดคล้องกับความเชื่อของเขาก็ได้

1.3 มาตรฐานค่านิยม เป็นสิ่งที่ผู้กระทำได้รับจากความเชื่อ ทศนคติ ลักษณะนิสัย ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ตัดสินว่าดีหรือไม่ดี ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการกระทำทางสังคม โดยเป็นตัวชักนำให้ผู้กระทำพยายามที่จะกระทำให้สอดคล้องตามค่านิยมของเขายึดถืออยู่

1.4 นิสัย และขนบธรรมเนียมประเพณี คือ แบบอย่างพฤติกรรมที่ผู้กระทำได้รับการกระตุ้นให้แสดงออกมาจนเป็นรูปแบบที่แน่นอน และมีการยอมรับอันเนื่องมาจากแบบอย่างที่สังคมกำหนดไว้

2. ปัจจัยผลักดันประกอบด้วย

2.1 ความคาดหวัง หมายถึง การที่ผู้กระทำมีความเข้าใจ และเชื่อว่ามีผู้ที่คาดหวังในตัวของเขา เขาจึงได้กระทำ

2.2 ข้อผูกมัด คือ สิ่งที่ผู้กระทำมีความเชื่อว่าเขาถูกผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้นๆ

2.3 แรงเสริม คือ สิ่งที่เป็นตัวกระตุ้น และนำไปสู่การตัดสินใจ และการกระทำทางสังคม ในขณะที่ผู้กระทำตั้งใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นเขารู้สึกว่าเขาได้รับแรงเสริมให้กระทำพฤติกรรมนั้นได้เร็วขึ้น

3. ปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย

3.1 โอกาส หมายถึง สถานการณ์ที่เปิด โอกาสให้ผู้กระทำมีทางเลือกในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งผู้กระทำจะตัดสินใจกระทำหรือมีส่วนร่วมตามสถานการณ์นั้น

3.2 ความสามารถ คือ ความรู้สึที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตนเองที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการกระทำนั้นๆ ได้ ผู้กระทำจะตัดสินใจกระทำเพราะเขารู้สึกว่าเขาสามารถที่จะทำสำเร็จได้ในสถานการณ์นั้น

3.3 การสนับสนุน คือ สิ่งที่ผู้กระทำหวังว่าจะได้รับจากผู้อื่นในการทำสิ่งใด การตัดสินใจกระทำ เมื่อมีความรู้สึกว่ามีสิ่งสนับสนุนให้ทำสิ่งนั้น

จากทฤษฎีการตัดสินใจ และการกระทำทางสังคม สามารถพิจารณาได้ว่าการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นผลมาจากปัจจัยในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

คำว่า “ สถาบัน ” ตามที่ได้อธิบายไว้ในหนังสือ Dictionary of Modern Sociology หมายถึง กระบวนการ หรือการรวมกลุ่มในลักษณะ ดังนี้ ที่นั่น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 มีการจัดระเบียบอย่างดี เช่น มีการกำหนดบทบาท และความสัมพันธ์ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

1.2 มีระบบ เช่น มีการกำหนดว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องทำอะไร

1.3 มีเสถียรหรือความมั่นคง โดยมีแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงยาก และไม่ขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง (อ้างใน พระสุคใจ อากส.โร. 2544 : 23)

หนังสือพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 อธิบายว่า “สถาบัน” เป็นสิ่งที่คนในส่วนรวม คือ สังคมจัดตั้งให้มีขึ้น เพราะเห็นประโยชน์ว่ามีความต้องการและจำเป็นแก่วิถีชีวิตของคน เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สถาบันการเมือง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 767)

ยนต์ ชุ่มเย็น (2541 : 238) ได้ให้ความหมายของ “สถาบัน” ว่าเป็นระบบทางสังคมอย่างหนึ่ง หมายถึง ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมต่างๆ ที่มาประกอบกันเป็นสังคมนั้น และคนที่อยู่ร่วมกันในสังคมหนึ่งๆ ขอมารับปฏิบัติกันเช่นนั้น

จากความหมายของสถาบัน ตามที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า สิ่งที่เราเรียกว่าเป็นสถาบันได้นั้นจะต้อง

1. เป็นสิ่งที่บุคคลในสังคมนั้นๆ เป็นผู้จัดตั้ง
2. มีการจัดการอย่างเป็นระบบ
3. มีความมั่นคงถาวร มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงยาก
4. สนองความต้องการ และความจำเป็นแก่ชีวิตในสังคม

2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา

กูด (Good. 1973 : 4) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ด้าน คือ

1. หลักสูตร คือ กลุ่มของรายวิชา และประสบการณ์ที่โรงเรียนกำหนดให้ ผู้เรียนได้เรียน

2. หลักสูตร คือ โครงการศึกษาที่ทางโรงเรียนจัดไว้ เพื่อจัดสอนให้เด็กแต่ละชั้น

3. หลักสูตร คือ ลำดับรายวิชาที่ต้องเรียนเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

ทาบ (อ้างใน ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ. 2541 : 9) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร คือ แผนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้

สมิท และซอร์ส (อ้างใน ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ. 2541 : 9) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า เป็นลำดับประสบการณ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งจัดขึ้นในโรงเรียนเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมเด็ก และเยาวชนให้คิด และกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารเบื้องต้น เรื่อง กิจรัตน์ (2534 : 13) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 2 อย่าง คือ 1. วิชาชั้นด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. หลักสูตรความหมายอย่างแคบ คือ รายวิชาต่างๆ ที่เด็กจะต้องเรียนไป ตามลำดับขั้นระหว่างอยู่โรงเรียน
2. หลักสูตรความหมายอย่างกว้าง คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัด ให้แก่ผู้เรียนรวมถึงกิจกรรมการเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้เด็กได้รับ วิถีทาง ต่างๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

3. ด้านอาจารย์ผู้สอน

ความหมายของคำว่า อาจารย์ ตามทัศนะของชาวตะวันตกซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือ Webster Third New International Dictionary (ยนต์ ชุ่มเย็น. 2541 : 13) ให้ความหมายของคำว่า อาจารย์ (Instructor) คือ เป็นผู้สอนในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งต่ำกว่าระดับ ศาสตราจารย์ และเป็นผู้สอนที่ต้องรับผิดชอบนักศึกษาให้เกิดความก้าวหน้าตามจุดประสงค์เฉพาะ ของการศึกษาที่กำหนดไว้

หนังสือพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 อธิบายว่า อาจารย์ คือ ผู้สั่งสอนวิชาความรู้ ใช้เรียกหน้าชื่อบุคคลเพื่อแสดงความยกย่องว่ามีความรู้ในทางใดทาง หนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 898)

เมื่อพิจารณาความหมายของอาจารย์ตามทัศนะของคนไทยกับทัศนะของชาวตะวันตก ตามที่กล่าวมา ทำให้เข้าใจได้ว่า ลักษณะของอาจารย์ไทย กับลักษณะของอาจารย์ตะวันตกไม่ค่อยจะ เหมือนกัน กล่าวคือ อาจารย์ของชาวตะวันตกเน้นความสำคัญไปที่การสอนวิชาความรู้ เป็น ผู้เชี่ยวชาญในการสอนเฉพาะด้าน และเป็นผู้ที่ทำการสอนในสถาบันการศึกษาชั้นสูง สำหรับตัว ผู้สอนนั้นยังมีสถานภาพต่ำกว่าศาสตราจารย์ ส่วนความหมายของอาจารย์ตามทัศนะของคนไทย มี ความหมายกว้างขวางว่า คือ เป็นทั้งผู้สั่งสอนวิชาความรู้ อบรม และดูแลความประพฤติให้อยู่ใน ระเบียบวินัย ในขณะที่เดียวกันก็ยกย่องให้เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในวิชาการด้านใดด้านหนึ่ง และเป็นผู้มีฐานะสูงกว่าผู้ที่เป็นครูอีกด้วย (พระสุคใจ อากสโร. 2544 : 21)

4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา

Sheehan ได้กล่าวถึงการลงทุนทางการศึกษาว่าประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ (อ้างใน อธิปติ ทองแพง. 2542 : 20)

1. การลงทุนด้านสังคม (Social Investment) ซึ่งให้เห็นค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และ ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสังคมส่วนรวม ผลที่เกิดขึ้นเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของรัฐในด้าน สถานศึกษา และการใช้จ่ายเงิน ซึ่งรัฐต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก

2. การลงทุนด้านส่วนตัว (Private Investment) ซึ่งให้เห็นว่าการใช้จ่ายเงินส่วน บุคคลในการศึกษากับผลที่บุคคลนั้น ได้รับ การลงทุนในการศึกษาประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) ประกอบด้วยค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหนังสือ ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ฯลฯ ผู้ศึกษาต้องจ่ายโดยตรงระหว่างการศึกษาค่า

2.2 ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่เนื่องมาจากการสูญเสียรายได้ที่พึงได้เนื่องจากการศึกษาต่อ แทนที่ทำงาน บางครั้งเรียกว่า ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost)

Parlman ได้แบ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาออกเป็น 2 อย่าง เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์และความเข้าใจดังนี้ (อ้างใน อธิปติ ทองแพง. 2542 : 21)

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) มี 2 ประเภท คือ

1.1 ค่าใช้จ่ายโดยตรงส่วนตัว (Private Direct Cost) ซึ่งประกอบด้วย ค่าธรรมเนียม ค่าหนังสือ ค่าพัก่อน ค่าเดินทาง ฯลฯ

1.2 ค่าใช้จ่ายโดยตรงด้านสังคม (Social Direct Cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือไปจากค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ เงินเดือนครู ค่าจ้างแรงงานอื่นๆ ฯลฯ

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) เป็นค่าเสียโอกาสของผู้เรียนที่ใช้เวลาในการมาเรียนแทนที่จะไปทำงาน ทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับบางที่เรียกค่าใช้จ่ายส่วนนี้ว่า รายได้ที่เสียไป (Earning Foregone)

ค่าธรรมเนียมการศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เรียกเก็บตามระเบียบค่าธรรมเนียมการศึกษา (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2544 : 10) จัดเก็บดังนี้

1. ค่าใบสมัครและระเบียบการ

1.1	ซื้อด้วยตนเอง	ชุดละ	100	บาท
1.2	ซื้อทางไปรษณีย์	ชุดละ	120	บาท

2. ค่าสมัครสอบคัดเลือก

2.1	สมัครด้วยตนเอง	สาขาวิชาละ	250	บาท
2.2	สมัครทางไปรษณีย์	สาขาวิชาละ	300	บาท

3. ค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษา (ชำระแรกเข้าครั้งเดียว)

200 บาท

4. ค่าเอกสารทางการศึกษา

4.1	ค่าบัตรประจำตัวนักศึกษา	20	บาท
4.2	ค่าเอกสารรายงานตัวนักศึกษาใหม่ หนังสือคู่มือนักศึกษา	50	บาท
4.3	ค่าเอกสารรายงานผลการศึกษา	20	บาท
4.4	ค่าเอกสารรับรองการศึกษาฉบับภาษาอังกฤษ	20	บาท
4.5	ค่าเอกสารแปลปริญญาบัตรหรือประกาศนียบัตร	20	บาท

4.6 ค่าเอกสารรับรองการศึกษาครบหลักสูตร

20 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้เฉพาะในกรณีศึกษาเท่านั้น หากท่านนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ท่านรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเอง หากท่านมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายบริการลูกค้า

4.7 ค่าเอกสารรับรองการได้รับอนุมัติปริญญาบัตร	20	บาท
4.8 ค่าเอกสารการแปลหนังสือรับรองทุกชนิด	20	บาท
4.9 ค่าเอกสารรับรองสถานภาพการเป็นนักศึกษา	20	บาท
5. ค่าปรับลงทะเบียนล่าช้า		
5.1 ค่าล่าช้าสัปดาห์แรก	150	บาท
5.2 ค่าล่าช้าสัปดาห์ต่อไป	300	บาท
6. ค่าธรรมเนียมการสอบวิทยานิพนธ์ หรือสอบประมวลความรู้	1,800	บาท
7. ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษา (กรณีลงทะเบียนครบรายวิชา)		
7.1 สำหรับนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2535-2540 ภาคเรียนละ	1,000	บาท
7.2 สำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 เป็นต้นไป	2,500	บาท
8. ค่าธรรมเนียมการลาพักศึกษา ภาคเรียนละ	1,000	บาท
9. ค่าประกันของเสียหาย	400	บาท
10. ค่าลงทะเบียนเรียน		
10.1 ค่าลงทะเบียนรายวิชา หน่วยกิตละ	300	บาท
10.2 ค่าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ หน่วยกิตละ	300	บาท
10.3 ค่าลงทะเบียนการศึกษาเพื่อร่วมฟัง หน่วยกิตละ	300	บาท
10.4 ค่าลงทะเบียนรายวิชาระดับปริญญาตรี หน่วยกิตละ	300	บาท
11. ค่าบำรุงการศึกษา		
11.1 ค่าบำรุงสถาบันฯ โดยเหมาจ่าย ภาคเรียนละ	3,000	บาท
11.2 ค่าบำรุงห้องสมุด ภาคปกติ ภาคเรียนละ	200	บาท
ภาคฤดูร้อน ภาคเรียนละ	100	บาท
11.3 ค่าบริการสุขภาพ ภาคปกติ ภาคเรียนละ	50	บาท
ภาคฤดูร้อน ภาคเรียนละ	20	บาท

ผู้เข้าศึกษาในระดับหลักสูตรบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษ ต้องจ่ายเงินอุดหนุนสมทบ และผู้เข้าศึกษาในระดับหลักสูตรบัณฑิตศึกษาภาคปกติ ต้องจ่ายเงินสมทบการศึกษาตามอัตราที่กำหนดไว้

เงินอุดหนุนสมทบ และเงินสมทบการศึกษา ต่อภาคเรียนในคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม ระดับมหาบัณฑิตจ่ายตามอัตรา ดังนี้

ก. เงินอุดหนุนสมทบ	ภาคเรียนละ	15,000	บาท
ข. เงินสมทบการศึกษา	ภาคเรียนละ	6,000	บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

อาคารสถานที่ที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เป็นความภาคภูมิใจของนักศึกษาแต่ละสถาบันในการก่อสร้างอาคารเรียนให้ถูกต้องตามหลักการศึกษานั้น สุนทร สรสิริ กล่าวว่า จำเป็นต้องอาศัยความคิดเห็นจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น นักการศึกษา สถาปนิก วิศวกร นักเศรษฐศาสตร์ และแพทย์ ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. พิจารณาถึงความต้องการใช้อาคารอย่างถึถ้วน และให้ได้ประโยชน์ได้หลายทางตรงตามหลักสูตรที่เปิดสอน

2. พิจารณาถึงสถาปัตยกรรม ความสวยงาม ทนทาน ความเหมาะสม ที่จะใช้เป็นสถานศึกษา และจะต้องพิจารณาไปถึงการถ่ายเทอากาศ แสงสว่าง และสุขลักษณะอื่นๆ ด้วย

3. พิจารณาถึงขนาดห้องตลอดจนครุภัณฑ์ต่างๆ ที่จำเป็นที่จะใช้ในอาคารเรียน

ปริญญา อังสุสิงห์ ได้กล่าวถึงโรงเรียนที่ดีไว้ว่าจะต้องมีคุณลักษณะ 10 ประการ

1. ความเพียงพอ (Adequate) หมายถึง พื้นที่มีปริมาณ อาคาร ห้องเรียน และอุปกรณ์ต่างๆ อย่างเพียงพอ

2. ความเหมาะสม (Suitability) หมายถึง ความเหมาะสมในการเลือกที่ตั้งของโรงเรียนลักษณะพื้นที่ การจัดห้องเรียนต่างๆ เป็นต้น

3. ความปลอดภัย (Safety) หมายถึง การพิจารณาหาทางป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในโรงเรียน

4. สุขลักษณะ (Healthfulness) หมายถึง การพิจารณาส่งเสริมในด้านสุขภาพ และอนามัยเป็นหลัก

5. ระยะเวลาติดต่อใช้สอย (Accessibility) หมายถึง เส้นทางหรือระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนหรือจากจุดต่างๆ ในบริเวณโรงเรียน

6. การยืดหยุ่นได้ (Flexibility) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ผนังกันห้อง หรืออุปกรณ์เครื่องใช้ให้ได้ประโยชน์แก่กิจกรรมหลายๆ อย่าง

7. ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การใช้พื้นที่ อาคาร อุปกรณ์ต่างๆ ให้ได้ผลเต็มที่

8. การประหยัด (Economy) หมายถึง การวางแผนผังบริเวณ ออกแบบอาคารให้คุ้มกับเงินที่ได้ลงทุนไป และเสียค่าบำรุงรักษาน้อย

9. การขยายตัว (Expansible) หมายถึง การขยายตัวของบริเวณ และอาคาร โดยมีการออกแบบที่เหมาะสม ขยายได้ง่าย และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. รูปร่าง (Appearance) หมายถึง การวางผังบริเวณ โรงเรียนอาคาร และการตกแต่งภายใน ภายในอกให้เป็นที่น่าชมแก่ผู้พบเห็น รวมทั้งการบำรุงรักษาอาคาร และสถานที่ให้สวยงาม และสะอาดอยู่เสมอ

ส่วนลักษณะอาคารสถานที่ที่ดี ดาวร สารวิทย์ ได้ให้หลักการไว้ดังนี้

1. ประโยชน์ใช้สอย อาคารสถานที่โรงเรียนต้องถือประโยชน์ใช้สอยที่เกิดผลดีต่อการเรียน การสอนความสะดวกสบาย ปลอดภัย สำหรับผู้เรียนมีไม่มุ่งแต่ความสวยงามอย่างเดียว

2. ด้ดแปลงได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นฝักันหรือวัสดุ อุปกรณ์ใดๆ ที่เกี่ยวกับอาคารพยายามแก้ไขด้ดแปลงได้โดยง่าย ทั้งทางแนวด้ดงและแนวอนไม่ต้องทุบทำลาย หรือยุ่งยากเกี่ยวกับการด้ดแปลง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการขยาย ต่อเติมอาคาร และความสะดวกของครูในการแบ่งกลุ่มนักเรียนหรือจัดกิจกรรมต่างๆ

3. ขยายโรงเรียนได้สะดวก เนื่องจากพลเมืองเพิ่มขึ้นทุกวัน การหาสถานที่จัดด้ดงโรงเรียนด้ดงค่านึงว่า ถ้าวบริเวณโรงเรียน จะขยายออกไปจะทำได้สะดวกเพียงไร ขยายได้รอบทิศหรือบางทิศ หรือขยายไม่ได้แน่นอนในอนาคต สิ่งเหล่านี้ผู้บริหารโรงเรียนจะด้ดงค่านึง

4. ช่วยสร้างบรรยากาศให้เปรียบเสมือนบ้านของเด็ก มีลักษณะเพดานต่ำมา่นสวยผนังสีทาเย็นพื้นห้องมีสีสรรสวย โด๊ะ เก้าอี้ วางจัดระเบียบเรียบร้อย อากาศถ่ายเทได้สะดวกแสงสว่างกระจายทั้งห้องตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรอยากอยู่ในห้อง ไม่อยากไปไหน

5. ทนทานต่อการใช้งานทั้งถูกวิธี และไม่ถูกวิธี อาคารสถานที่และเครื่องใช้ไม้สอยของโรงเรียนด้ดงแข็งแรงทนทานเพราะมีการใช้งานอนู่ประจำ

6. เครื่องอำนวยความสะดวกสมบูรณ์ โรงเรียนควรมีอาคารสถานที่ที่จะใช้ในการศึกษา เช่น ห้องสมุด ห้องพักนอน สนามกีฬา ห้องน้ำ น้ำค้มน้ำใช้บริบูรณ์สิ่งเหล่านี้จะช่วยอำนวยความสะดวกภายในโรงเรียนเป็นอย่างมาก

7. ผู้ปกครองหรือประชาชนในชุมชนที่โรงเรียนด้ดงอยู่มาขอใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนได้สะดวก อาคารสถานที่รับรองของโรงเรียนควรรให้บริการประชาชนเป็นครั้งคราว เพราะโรงเรียนจะอยู่ได้ด้ดงอาศัยสังคม นอกจากนี้ยังเป็นการประชาสัมพันธ์อีกด้วย

สรุป สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนมีส่วนสัมพันธ์กับทัศนคติ และพฤติกรรมนักเรียนอยู่มาก ลักษณะรูปร่าง และการจัดสภาพห้องเรียนก็มีผลต่อกิจกรรม และปฏิภิภิยาด้ดงตอบของนักเรียนด้ดง สิ่งเหล่านี้อาจทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นหรืออาจจะขัดข้องก็ได้ (ทวีพันธ์ กล้ายเพ็ชร. 2541 : 36-38)

6. ด้านเหตุผลส่วน

การเลือกและการตัดสินใจ

ในการตัดสินใจนั้นได้มีผู้ให้ความหมายไว้ คือ ฮาร์ริสัน (Harrison) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการประเมินผลที่เกี่ยวกับทางเลือก หรือ ตัวเลือกที่จะนำไปสู่เป้าหมาย ผลที่เกิดจากการเลือกต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายมากที่สุด (วิโรจน์ มุอำหัต . 2542 : 9)

เอ็ดการ์ เอฟ ฮิวส์ (Edgar F.3 Husa) ได้อธิบายไว้ว่า การตัดสินใจ ก็คือการเลือกเอา ทางเลือกของวิธีการกระทำหนึ่งจากหลาย ๆ ทางที่มีอยู่ ความมุ่งหมายของการตัดสินใจ คือ การ กำหนดวัตถุประสงค์ และทำให้วัตถุประสงค์บรรลุผลสำเร็จและทางเลือกนั้น หมายถึง โอกาสในการเลือกจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง ถ้าไม่มีการเลือก การตัดสินใจก็ไม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการตัดสินใจจึง เป็นกระบวนการของการเลือก แต่การตัดสินใจในหลายอย่างก็มีข้อจำกัดมาจากหลายด้าน ดังนั้น การตัดสินใจจึงมีหลายประการภายใต้สถานการณ์ที่แตกต่างกัน มีแนวทาง และกรอบหลายด้าน (ปิยรัตน์ รื่นภาคพจน์. 2538 : 5)

ประเภทของปัญหาการทำการตัดสินใจ ศรีสุรางค์ ทินะกุลและคณะ (2542 : 197)

ในการทำการตัดสินใจเพื่อที่จะหาทางเลือกที่ดีที่สุด หรือเหมาะสมที่สุดใน ปัญหาหนึ่ง ๆ นั้นซึ่ง ขึ้นอยู่กับผู้ทำการตัดสินใจ และทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการณ์นอกบังคับที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ดังนั้นจึงได้แบ่งประเภทของการตัดสินใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การทำการตัดสินใจภายใต้สภาพการณ์ที่แน่นอน (Decision Making Under Certainty) เป็นการทำการตัดสินใจที่ผู้ทำการตัดสินใจทราบแน่นอนว่าสภาพการณ์ใด ๆ จะเกิดขึ้น และจะทำการตัดสินใจภายใต้สภาพการณ์นั้น
2. การทำการตัดสินใจภายใต้สภาพการณ์ที่ไม่แน่นอน (Decision Making Under Uncertainty) เป็นการทำการตัดสินใจที่ผู้ทำการตัดสินใจทราบแน่นอนว่าสภาพการณ์ใด ๆ จะเกิดขึ้นและจะทำการตัดสินใจภายใต้สภาพการณ์นั้น
3. การทำการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยง (Decision Making Under Risk) เป็นการทำการตัดสินใจที่ผู้ทำการตัดสินใจ ทราบว่าสภาพการณ์ใดที่มาเกี่ยวข้องกับปัญหาที่จะทำการตัดสินใจ และทราบความน่าจะเป็นของปัญหาที่จะเกิดขึ้นแต่ละสถานการณ์ด้วย

ทฤษฎีมนุษยนิยมของมาสโลว์

มาสโลว์ (มุกดา ศรีรงค์และคณะ. 2539 : 229) เชื่อว่า “มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการในการแสวงหาสิ่งแปลกๆใหม่ๆ และความต้องการนี้จะพัฒนาขึ้นตามลำดับต่อไปเรื่อยๆ แม้ว่าตนเองหรือบุคคลอื่นจะรู้ตัว มองเห็นหรือไม่ก็ตาม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ชีวิตของบุคคลจะมีความต้องการตามลำดับขั้น โดยจะมีความต้องการขั้นพื้นฐาน ลำดับแรก ต่อเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานแล้ว จึงมีความต้องการขั้นสูงต่อไป ตามลำดับขั้นโดยไม่ข้ามขั้น”

ทั้งนี้มาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์เป็นขั้นๆ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological or Biological Needs) เป็นความต้องการทางด้านร่างกาย ได้แก่ พวกปัจจัย 4 และอุณหภูมิที่เหมาะสมกับร่างกาย ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน เพื่อสนองตอบความต้องการของมนุษย์เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ สิ่งต่างๆ ดังกล่าวจึงจูงใจให้มนุษย์แสวงหาทั้งในทางที่เหมาะสม และในทางมิชอบ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการที่มนุษย์ทุกคน ต้องการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างปลอดภัยในทุกๆ ด้าน ได้แก่ ความต้องการเพื่อให้ตนเองอยู่รอดอีกระดับหนึ่ง โดยการให้ตนเองมีความปลอดภัยจากอันตราย และโรคร้าย ไข้เจ็บต่างๆ ความต้องการระดับนี้จึงจูงใจให้มนุษย์หลีกเลี่ยงความเจ็บปวด และอันตราย โดยแสวงหาแหล่งที่อยู่อาศัย ที่ปลอดภัยแสวงหางานที่มั่นคงตลอดจนหาวิธีการป้องกันตนเองอื่นๆ

3. ความต้องการความรัก และความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs) เมื่อมนุษย์มีความต้องการหรือความพอใจในสองสิ่งแรกแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการความรัก ความอบอุ่น ความชอบพอ และความรู้สึกเป็นเจ้าของ นับตั้งแต่จากบิดามารดา ญาติ เพื่อน และบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ นอกจากนี้มนุษย์ยังมีความต้องการที่จะมีความผูกพันกับบุคคลอื่น ทั้งในฐานะที่เป็นเจ้าของผู้อื่น และได้รับจากผู้อื่น เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องการการรวมกลุ่ม จึงต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่ม และต้องการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น จึงจูงใจให้มนุษย์สร้างครอบครัว เป็นสมาชิกของกลุ่มสังคม ชมรม และสโมสรต่างๆ

4. ความต้องการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self-esteem Needs) ได้แก่ ความต้องการเกียรติยศ และความต้องการการยอมรับจากสังคมตลอดจนต้องการประสบความสำเร็จ โดยที่ความต้องการขั้นนี้เป็นความปรารถนาของมนุษย์ที่ต้องการให้ผู้อื่นยกย่องชมเชย และให้เกียรติยอมรับในคุณค่าของตน จึงจูงใจให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมต่างๆ เช่น การทำกิจกรรมเพื่อสังคม อาสาสมัคร หรือเพียรพยายามฟันฝ่าอุปสรรค เพื่อให้ได้รับการยกย่อง หรือบางคนอาจมั่งมีโดยการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเพื่อให้ผู้อื่นนับถือ เป็นต้น

5. ความต้องการประจักษ์ตน (Self-Actualization) ได้แก่ ความต้องการที่จะแสดงความสามารถของตนเองให้เกิดผลต่อสังคม ลักษณะความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่มนุษย์พยายามกระทำการต่างๆ เพื่อพิสูจน์ศักยภาพของตนเป็นการสร้างความภูมิใจให้กับตนเองโดยสิ่งที่ได้รับจะเป็นความพึงพอใจ และความภูมิใจที่ได้กระทำการต่างๆ ที่เต็มความสามารถของตนเอง

ภาพที่ 2.1 ลำดับความต้องการตามแนวคิดของมาสโลว์

มาสโลว์ได้แบ่งความต้องการทั้ง 5 ออกเป็น 2 ระดับ คือ

- ระดับความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basis Needs) ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการความปลอดภัย และกมลัน

- ระดับความต้องการขั้นสูง (Growth Needs) ได้แก่ ความต้องการความรัก และความเป็นเจ้าของ ความต้องการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น และความต้องการประจักษ์ตนเอง

จากการเลือกและตัดสินใจ และทฤษฎีมนุษยนิยมของมาสโลว์ สามารถสนองต่อตัวแปรด้านเหตุผลส่วนตัว ซึ่งเกิดจากความต้องการของแต่ละบุคคล ดังนั้นปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว จึงเป็นปัจจัยในการศึกษาต่ออย่างหนึ่งด้วย

7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ

ทฤษฎีเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อบุคคล

สื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลผู้ที่นำพาข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยการติดต่อสื่อสารแบบตัวต่อตัวระหว่างบุคคล 2 คน หรือมากกว่า 2 คนขึ้นไป สื่อบุคคลในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว ผู้บังคับบัญชา อาจารย์ และเพื่อนฝูง ซึ่งในที่นี่จะกล่าวถึง หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคล

อิทธิพลของสื่อบุคคล

โรเจอร์ และชูเมกเกอร์ (Rogers and Shoemaker) ได้กล่าวไว้ว่า ในกรณีที่ต้องการให้บุคคลใดๆ เกิดการยอมรับในสารที่เสนอไป หรือให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากที่สุด สื่อที่ใช้ในการกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจยอมรับสารนั้น ควรใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อบุคคลเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสาร สื่อบุคคลนั้นจะเป็นประโยชน์มากในกรณีที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมในการยอมรับสารนั้น นอกจากนี้ยังเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้รับสารมีความเข้าใจกระจ่างชัดต่อสาร และการตัดสินใจรับสารได้อย่างมั่นในยิ่งขึ้นอีกด้วย

โดยทั่วไปเราจะเห็นรูปแบบต่างๆ ของการสื่อสารระหว่างบุคคลทั้งในกิจวัตรประจำวัน และหน้าที่การงาน ซึ่ง เมคคา กฤตวิทย์ ได้แบบประเภทการสื่อสารระหว่างบุคคลตามเป้าหมาย ดังนี้

เป้าหมายหลัก โดยทั่วไปของการสื่อสารระหว่างบุคคลแบบตั้งใจ หรือแบบมีการวางแผนล่วงหน้า มีดังนี้

1. เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงหรือเพื่อขอข้อมูล เช่น การสัมภาษณ์เกี่ยวกับความเป็นไปของเหตุการณ์
2. เพื่อบอกหรือแจ้งให้ทราบ หรือให้นำ ไปปฏิบัติ เช่น การสั่งงาน
3. เพื่อชักชวน หรือโน้มน้าวใจ เช่น การเจรจาต่อรองทางธุรกิจ
4. เพื่อให้ความเพลิดเพลิน หรือความสบายใจ เช่น การสนทนาทั่วไป หรือการปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาบางอย่าง (อ้างใน อ โฉมทัย พึ่งทองหล่อ. 2543 : 33)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบุคคล

บอลล์-โรกีช และเคเฟลอร์ (Ball-rokeach, S.J. and De Fleur, M.L.) กล่าวว่า การที่สื่อมวลชนจะมีผลต่อผู้รับสารหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของตัวแปร 3 หน่วย คือ ระบบสื่อมวลชน ผู้รับสาร และระบบสังคม การที่ข่าวสารจากสื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึก ความเชื่อ และการกระทำของผู้รับสารเมื่อใดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับความพึ่งพา (Dependency) ของผู้รับสารที่มีต่อข่าวสารจากสื่อมวลชน

นอกจากนั้น เคเฟลอร์ ยังได้แสดงกรอบแนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยการพิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นตัวแปรแทรก (Intervening Variables) ระหว่างสื่อ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้น (Stimulus) กับพฤติกรรมการตอบสนอง (Response) (อ้างใน อ โฉมทัย พึ่งทองหล่อ. 2543 : 32)

แมคกีร์ (W.J.McGuire) ได้อธิบายถึงขั้นตอนของขบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Practice) อันเป็นผลจากการเปิดรับข่าวสาร ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

1. การใส่ใจ (Attention)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (Yielding)
4. การเก็บเอาไว้ (Retention)
5. การกระทำ (Action)

แนวความคิดนี้ชี้ให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารจากบุคคล และสื่อ ย่อมเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยในการศึกษาต่อด้วย (อ้างใน โอโธทัย พึ่งทองหล่อ. 2543 : 39)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรารัตน์ อนุกุลประเสริฐ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านหลักสูตร หรือสาขาวิชา ด้านบทบาทของคณะ หรือมหาวิทยาลัย ด้านครูอาจารย์ผู้สอน และด้านทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดจำนวน 145 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักเรียนบัณฑิตวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

1. ด้านความมุ่งหมายทางการศึกษาต่อ พบว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรก คือ ต้องการพัฒนาศักยภาพของตน ส่วนลำดับรองลงมา คือ ต้องการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้านวิชาการใหม่ๆ ที่ทันสมัย และลำดับสุดท้าย คือ ต้องการศึกษาค้นคว้าในระดับปริญญาเอก

2. ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรก คือ ต้องการปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เพื่อแสดงถึงเกียรติแก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล ส่วนลำดับรองลงมา คือ ต้องการเสริมสร้างความมั่นใจในการทำงาน และลำดับสุดท้าย คือ ต้องการเปลี่ยนสายงานอาชีพใหม่

3. ด้านหลักสูตร หรือสาขาวิชาพบว่า ปัจจัยที่แรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรก คือ หลักสูตร หรือสาขาวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำประจำ ส่วนลำดับรองลงมา คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตร หรือสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความสามารถ และความถนัด และลำดับสุดท้าย คือ หลักสูตร หรือสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับสาขาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี

4. ด้านบทบาทคณะ หรือมหาวิทยาลัยพบว่า ปัจจัยที่แรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรก คือ คณะ หรือมหาวิทยาลัยมีมาตรฐาน และความพร้อมในการจัดการศึกษา ส่วนลำดับรองลงมา คือ คณะ หรือมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมน่าเรียน ลำดับสุดท้าย คือ เคยเป็นศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน

5. ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า ปัจจัยที่แรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรก คือ คณาจารย์มีผลมี ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ และเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษา ส่วนลำดับรองลงมา คือ คณาจารย์ มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการศึกษา และลำดับสุดท้าย คือ คณาจารย์มีบุคลิก และอัธยาศัยดี

6. ด้านอื่นๆ ไป พบว่า ปัจจัยที่แรงจูงใจที่มีความสำคัญลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้ ภูมิลำเนา ส่วนลำดับรองลงมา คือ ค่าหน่วยกิต และค่าเล่าเรียนอยู่ในขอบเขตที่สามารถจะเข้าศึกษา ได้ และลำดับสุดท้าย คือ ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ให้มาศึกษาต่อ

จิราภรณ์ ไหวดี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาในระดับปริญญาโทของ นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 ในด้านสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพล การชักจูงจากบุคคล และสื่อ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านหลักสูตร หรือสาขาวิชา และด้านทั่วไป ซึ่ง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาโท ปีการศึกษา 2540 ระบบพิเศษรุ่นที่ 10 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตนครพนม และระบบปกติรุ่นที่ 18 จำนวน 961 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 600 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เป็นแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 พบว่า มี แรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการชักจูงจากบุคคล และสื่อ นอกนั้นมีแรงจูงใจอยู่ใน ระดับมากทุกด้าน

2. การจัดลำดับความสำคัญของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมา คือ ด้านสถาบัน ด้าน ทั่วไป ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านหลักสูตร และสาขาวิชา และด้านการชักจูงจากบุคคล และสื่อ

มาธร มีขุมสิน (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเข้าศึกษาใน โครงการรัฐ ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม และแรงจูงใจของนิสิตที่ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาใน โครงการรัฐ ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเสนอแนะในการปรับปรุง การดำเนินการของ โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหารให้สามารถตอบสนอง ต่อความต้องการของนิสิตตามเงื่อนไข และกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน ไม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานวิจัย คือ นิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 ของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 94 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน และการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลที่ทำให้ นิสิตตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาใน โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหารที่สำคัญ คือ การเปิดสอนเฉพาะวันเสาร์ และวันอาทิตย์ และการสามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมได้มาก เมื่อสำเร็จการศึกษารวมทั้งการสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน ตลอดจนให้ได้รับการยอมรับในสังคม

อโฆทัย พึ่งทองหล่อ (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ มหาบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งภาคในเวลาราชการ และนอกเวลาราชการ จำนวน 256 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ซึ่งประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัยพบว่า

1. มหาบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจด้านอิทธิพลจากสื่อบุคคล ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ และด้านอื่นๆ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. มหาบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนอื่นางม ด้านการพัฒนาวิชาชีพ และด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. มหาบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ต่างกัน มีแรงจูงใจด้านอิทธิพลจากสื่อบุคคล ด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ และด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. มหาบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีแรงจูงใจด้านอิทธิพลจากสื่อบุคคล ด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ และด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ
5. มหาบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเอง ด้านอิทธิพลจากสื่อบุคคล ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ และด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรมจิตร ศิริสานต์ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าได้จากการสุ่มแบบชั้นภูมิ จากนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2541 จาก 22 สาขาวิชา ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 800 คน ใช้แบบสำรวจซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .9254 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ องค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้า 9 องค์ประกอบ คือ

1. ด้านการพัฒนาค้นคว้าตามสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีค่าความร่วมกันของตัวแปรในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าได้ร้อยละ 30.71
2. ด้านการพัฒนางานในอาชีพที่ทำอยู่ ซึ่งมีค่าความร่วมกันของตัวแปรในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าได้ร้อยละ 24.19
3. ด้านการยอมรับในสถาบัน ซึ่งมีค่าความร่วมกันของตัวแปรในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าได้ร้อยละ 9.81
4. ด้านความก้าวหน้าของชีวิตซึ่งมีค่าความร่วมกันของตัวแปรในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าได้ร้อยละ 8.18
5. ด้านความต้องการการศึกษาค้นคว้าตลอดชีวิต ซึ่งมีค่าความร่วมกันของตัวแปรในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าได้ร้อยละ 6.77
6. ด้านลักษณะเฉพาะของสถาบันเกี่ยวกับการวางแผนหลักสูตร ซึ่งมีค่าความร่วมกันของตัวแปรในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าได้ร้อยละ 4.58
7. ด้านการพัฒนาค้นคว้าตามค่านิยมของสังคม ซึ่งมีค่าความร่วมกันของตัวแปรในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าได้ร้อยละ 3.69
8. ด้านลักษณะเฉพาะของสถาบันที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาค้นคว้า ซึ่งมีค่าความร่วมกันของตัวแปรในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าได้ร้อยละ 1.52
9. ด้านต้องการเป็นแบบอย่างของกศนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ซึ่งมีค่าความร่วมกันของตัวแปรในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าได้ร้อยละ 1.15 ซึ่งมีค่าความร่วมกันของตัวแปรในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าได้ร้อยละ 1.15

สมภารดี แจ่มจรัส (2542 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าระดับปริญญาโท : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกริก โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาค้นคว้า คือ เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลในการศึกษาค้นคว้าระดับปริญญาโท และเพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ และเป้าหมายในการศึกษาค้นคว้าระดับปริญญาโท

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยเป็นแบบสอบถามปลายเปิด มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกริก ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2542 โดยสุ่มตัวอย่างมาทั้งสิ้น 120 ราย จากประชากร 516 คน ได้รับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าแบบสอบถามกลับคืนมา 100 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.30

ไม่วางกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 20-29 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นโสด ทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีบิดามารดาเป็นผู้ส่งเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษา และส่วนมากเลือกที่จะศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาปริญญาโทมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทจากการศึกษาทั้งหมด 9 ด้าน พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ (1) ด้านชื่อเสียงมหาวิทยาลัย (2) ด้านหลักสูตร (3) ด้านอาจารย์ผู้สอน (4) ด้านความสะดวกในการเดินทาง (5) ด้านความต้องการของตนเอง ส่วนแรงจูงใจในระดับน้อยมี 4 ด้าน คือ (1) ด้านค่าใช้จ่าย (2) ด้านอาคารสถานที่ (3) ด้านแรงกดดันทางสังคม (4) ด้านสิทธิพิเศษ และจากผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า ภาพรวมของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมาก

ศุขนิศย์ จันทร์ตรี (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาโท จำนวน 4 ด้าน ของนิสิตปริญญาโทระบบพิเศษ ศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 175 คนจำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับรายได้ และหลักสูตรการศึกษา ซึ่งได้จากการเลือกแบบสะดวกโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาย มีระดับอายุอยู่ระหว่าง 20-30 ปี มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพรับราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม และเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับสูง โดยมีรายข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับสูง และมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรองลงมา คือ แรงจูงใจเพื่อต้องการเพื่อนใหม่ เพื่อให้มีโอกาสได้คุ้นเคยกับผู้ที่มีความสามารถในสาขาวิชาที่เรียน ต้องการให้ผู้อื่นได้รู้จักยอมรับ เพื่อให้ได้รับประโยชน์ทางสังคมบางประการ เพื่อปรับปรุงตนเองในด้านการเข้าสังคม ต้องการได้รู้จักกับเพื่อต่างอาชีพ เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศจากงานบ้าน หรือภารกิจประจำวัน และต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเพื่อศึกษาปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดในการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้าง
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2541 – 2546 ทั้งหมดจำนวน 140 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทั้งหมดจำนวน 103 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie และ Morgan โดยการสุ่มอย่างง่าย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้าง

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยค้นคว้าจากเอกสารอ้างอิง ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้น 1 ชุด แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารทูลงวนเวสสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามเป็นลักษณะให้เลือกตอบ จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

1. เพศ
2. สถานภาพทางการศึกษา
3. อาชีพ
4. ประสบการณ์ทำงาน
5. รายได้ต่อเดือน
6. สถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี
7. ท่านจบการศึกษาจากหลักสูตรใด
8. ท่านจบการศึกษาจากสาขาวิชาใด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งเป็น 7 ปัจจัย ได้แก่

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน
2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน
4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา
5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านเหตุผลส่วนตัว
7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ชนิด 5 ระดับ คือ

- 1 หมายถึง เป็นปัจจัยในการศึกษาต่อน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง เป็นปัจจัยในการศึกษาต่อน้อย
- 3 หมายถึง เป็นปัจจัยในการศึกษาต่อปานกลาง
- 4 หมายถึง เป็นปัจจัยในการศึกษาต่อมาก
- 5 หมายถึง เป็นปัจจัยในการศึกษาต่อมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ตอบเสนอข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ

ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้น เพื่อวัดปัจจัยในการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) แล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อขอข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไข
4. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ด้านภาษา และด้านอื่นๆ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควรเสนอแนะ จำนวน 5 ท่าน คือ

1. ดร. ณรงค์ พิมสาร รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ดร.คณัช ศิษบุตร รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. ดร.ผดุงชัย กุพัฒน์ ประธานหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4. ดร. มาลัย จีรวัดนเกษตร์ อาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
5. ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5. หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเสร็จแล้วนำผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิในตารางแสดงความคิดเห็น ไปให้คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นดังนี้

คะแนน +1 สำหรับแบบสอบถามที่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คะแนน 0 สำหรับแบบสอบถามที่ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คะแนน -1 สำหรับแบบสอบถามที่แน่ใจว่าข้อความไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

6. นำผลคะแนนที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดังสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

7. นำค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มาเทียบกับเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย เกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าแบบสอบถามข้อนั้นแสดงปัจจัยในการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ้าค่า IOC คำนวณได้ต่ำกว่า 0.5 ดัดข้อคำถามนั้นออกหรือนำไปปรับปรุงใหม่ให้ดีขึ้น (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 117)

ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ของทุกข้อคำถาม ได้ค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ คือ อยู่ระหว่าง 0.6 ถึง 1.00 รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

9. นำแบบสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้แบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2538 : 144-147) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$r_\alpha = \left[\frac{K}{K-1} \right] \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

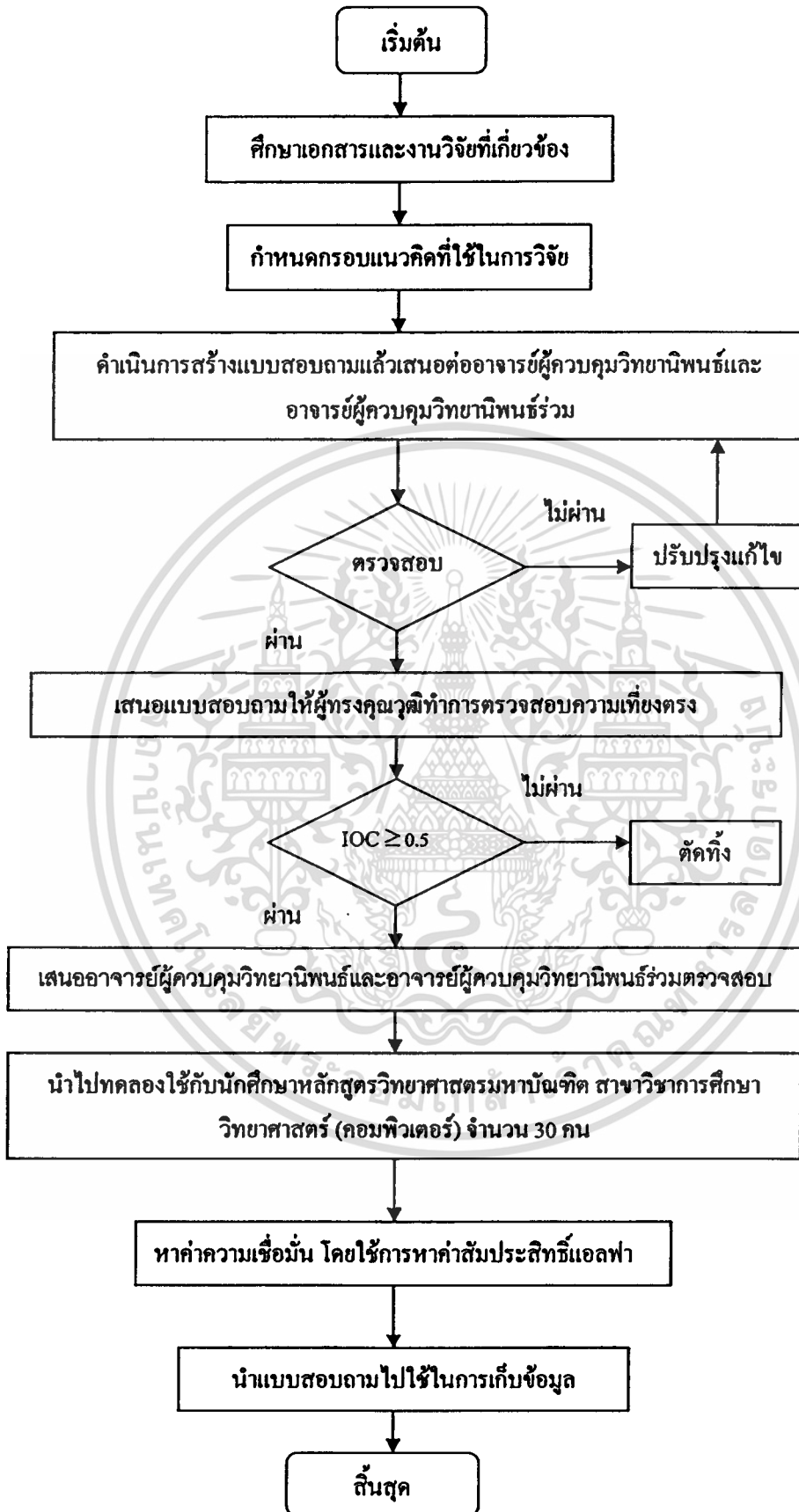
เมื่อ r_α แทน ค่าความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อสอบในแบบสอบถามทั้งหมด
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

เครื่องมือวิจัยที่ศึกษามีค่าความเชื่อมั่นสูงตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2538 : 149) ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ด้าน	ค่าความเชื่อมั่น
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	0.86
2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา	0.89
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	0.88
4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	0.91
5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	0.95
6. ด้านเหตุผลส่วน	0.78
7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ	0.83
รวม	0.95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 10. นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. บันทึกลงเสนอขออนุญาตให้คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ถึงประธานหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับนักศึกษา และมหาบัณฑิตหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. นำหนังสือเสนอต่อประธานหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความร่วมมือไปยังกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลต่อไป
3. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมด้วยหนังสือขอความร่วมมือทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ของนักศึกษาและมหาบัณฑิต และผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยอธิบายรายละเอียดให้กับกลุ่มตัวอย่างและรวบรวมส่งกลับด้วยตนเอง เริ่มเก็บรวบรวมแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 28 มกราคม 2547 ถึง วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนร้อยละ 100
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่รวบรวมได้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าจำนวน และร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตาราง พร้อมการบรรยายประกอบ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) โดยทำเป็นรายชื่อ รายด้าน และรวมทุกด้านแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ โดยมีเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายความว่า ระดับปัจจัยในการศึกษาต่อมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายความว่า ระดับปัจจัยในการศึกษาต่อมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายความว่า ระดับปัจจัยในการศึกษาต่อปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายความว่า ระดับปัจจัยในการศึกษาต่อน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่า ระดับปัจจัยในการศึกษาต่อน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ประกอบอาชีพ
ในภาคการศึกษากับภาคเอกชน .

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ เกี่ยวกับการศึกษาต่อ
การศึกษาคือของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1. ค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 52)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 56)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 85)

$$s = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ	s	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

4. การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสองกลุ่ม t-test (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 212)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	$\bar{x}_1, \bar{x}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง โดยการหาจำนวน และร้อยละ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.1

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.2 – 4.9

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบังที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษากับภาคเอกชน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.10 –
4.17

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.18 – 4.24

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n=103) คน	ร้อยละ	อันดับ ที่
1. เพศ			
- ชาย	89	86.4	1
- หญิง	14	13.6	2
2. สถานภาพทางการศึกษา			
- ยังศึกษาอยู่	88	85.4	1
- สำเร็จการศึกษาแล้ว	15	14.6	2
3. อาชีพ			
- ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา	76	73.8	1
- ประกอบอาชีพในภาคเอกชน	27	26.2	2
4. ประสบการณ์ทำงาน			
- น้อยกว่า 5 ปี	30	29.1	2
- มากกว่า 5 – 10 ปี	40	38.8	1
- มากกว่า 10 – 15 ปี	10	9.7	4
- มากกว่า 15 – 20 ปี	21	20.4	3
- มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	2	1.9	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n=103) คน	ร้อยละ	อันดับ ที่
5. รายได้ต่อเดือน			
- 5,000-10,000 บาท	29	28.2	2
- มากกว่า 10,000-15,000 บาท	33	32.0	1
- มากกว่า 15,000-20,000 บาท	15	14.6	4
- มากกว่า 20,000-25,000 บาท	17	16.5	3
- มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	9	8.7	5
6. สถานศึกษาในระดับปริญญาตรี			
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	53	51.5	1
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	12	11.7	3
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	4	3.9	5
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	23	22.3	2
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	3	2.9	6
- อื่นๆ	8	7.2	4
7. หลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี			
- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต	86	83.5	1
- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต	6	5.8	3
- อดสาหกรรมศาสตรบัณฑิต	9	8.7	2
- อื่นๆ	2	1.9	4
8. สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี			
- สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม	50	48.5	1
- สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์	20	19.4	2
- สาขาวิชาช่างไฟฟ้า	8	7.2	5
- สาขาวิชาไฟฟ้าสื่อสาร	15	14.6	3
- สาขาวิชาไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์	2	1.9	6
- อื่นๆ	8	7.8	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เป็นเพศชาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 86.4 และเป็นเพศหญิง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6

ยังคงศึกษาอยู่ มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 85.4 และสำเร็จการศึกษาแล้ว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6

ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8 และประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2

มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา คือน้อยกว่า 5 ปี มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และอันดับสุดท้าย คือ มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

มีรายได้มากกว่า 10,000-15,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมา คือ 5,000-10,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 และอันดับสุดท้าย คือ มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมา คือ จบการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และอันดับสุดท้าย คือ จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 รองลงมาสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 และอันดับสุดท้าย คือ สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา คือ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 และอันดับสุดท้าย คือ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ในภาพรวม

ปัจจัยในการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	s	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	4.27	.45	มาก	1
2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา	3.89	.51	มาก	4
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.24	.48	มาก	2
4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	3.46	.79	ปานกลาง	5
5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.40	.63	ปานกลาง	6
6. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.01	.47	มาก	3
7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ	3.08	.89	ปานกลาง	7
รวม	3.79	.36	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.27-3.08 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.79 จัดอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีระดับปัจจัยมาก มีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ส่วนด้านที่มีระดับปัจจัยปานกลาง มีจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาคู่ของ
กลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรม
ไฟฟ้าสื่อสาร ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	$\bar{x}$	s	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป	4.41	.61	มาก	2
2. มีความศรัทธาในชื่อเสียงของ สถาบันการศึกษา	4.54	.50	มากที่สุด	1
3. เป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวมวิชาการใหม่ๆ	4.18	.59	มาก	7
4. เป็นสถาบันที่มีความทันสมัยทางวิชาการ และมีการพัฒนาอยู่เสมอ	4.19	.74	มาก	6
5. มีมาตรฐาน รวมถึงความพร้อมในการจัด การศึกษา	4.23	.64	มาก	4
6. มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ	4.00	.70	มาก	8
7. สถาบันมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความ เจริญแก่สังคม	4.22	.65	มาก	5
8. มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.39	.56	มาก	3
รวม	4.27	.45	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาคู่กลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านชื่อเสียงของสถาบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54-4.00 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 4.27 จัดอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมากที่สุด 1 ข้อ และมีระดับปัจจัยมาก 7 ข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา ($\bar{x} = 4.54$) รองลงมา คือ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ($\bar{x} = 4.41$) สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.00$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาคู่กลุ่ม
ตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรม
ไฟฟ้าสื่อสาร ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา

ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา	$\bar{x}$	s	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี	4.36	.75	มาก	1
2. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำประจำ	4.17	.83	มาก	2
3. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงกับความสามารถและความถนัด	4.11	.76	มาก	3
4. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่กำลังได้รับความนิยม และเป็นที่ต้องการของสังคม	3.69	.76	มาก	7
5. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชา ที่นักศึกษาคิดว่าสามารถสำเร็จการศึกษาได้ในเวลาที่กำหนด	3.50	.86	มาก	8
6. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดโลกทัศน์กว้างไกลแก่ผู้เรียน	3.82	.69	มาก	6
7. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	3.83	.74	มาก	5
8. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ	4.08	.69	มาก	4
9. เป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์การศึกษา	3.49	.80	ปานกลาง	9
รวม	3.89	.51	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาคู่กลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.36-3.49 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.89 จัดอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมาก 8 ข้อ และมีระดับปัจจัยปานกลาง 1 ข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.36$) รองลงมา คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางมหาวิทยาลัยฯ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 0-2911-1111 หรือ 0-2911-1112

งานที่ทำประจำ ($\bar{x} = 4.41$) สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมด้านวัสดุ
ครุภัณฑ์การศึกษา ($\bar{x} = 3.49$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาต่อของกลุ่ม
ตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ด้านอาจารย์ผู้สอน

ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน	$\bar{x}$	s	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน	4.32	.56	มาก	2
2. มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ	4.11	.65	มาก	6
3. มีการพัฒนาความรู้อยู่เสมอ	4.16	.60	มาก	5
4. มีระบบการทำงานที่น่าเชื่อถือ	4.11	.59	มาก	6
5. ให้ความสะดวกแก่นักศึกษาเข้าพบปรึกษาหารือ	4.08	.81	มาก	8
6. มีอริยาศยคติ	4.59	.51	มาก	1
7. มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาใน สถาบันแห่งนี้	4.26	.64	มาก	4
8. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.30	.63	มาก	3
รวม	4.24	.48	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59-4.08 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 4.24 จัดอยู่ใน
ระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มี
อริยาศยคติ ($\bar{x} = 4.59$) รองลงมา คือ มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน ($\bar{x} = 4.32$) สำหรับข้อ
ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ให้ความสะดวกแก่นักศึกษาเข้าพบปรึกษาหารือ ($\bar{x} = 4.08$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาต่อของกลุ่ม
ตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	$\bar{x}$	s	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม	3.74	.90	มาก	1
2. ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม	3.48	.98	ปานกลาง	3
3. ค่าอุดหนุนสมทบการศึกษามีความเหมาะสม	3.38	1.03	ปานกลาง	5
4. ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษาที่มีความเหมาะสม	3.15	1.06	ปานกลาง	7
5. ค่าธรรมเนียมการสอบวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสม	3.37	.98	ปานกลาง	6
6. ค่าเอกสารทางการศึกษามีความเหมาะสม	3.44	.82	ปานกลาง	4
7. เสียค่าสมัครในการเข้าเรียนน้อย	3.68	.86	ปานกลาง	2
รวม	3.46	.79	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ค่าเฉลี่ยในการศึกษาต่อกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.74-3.15 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.46 จัด
อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมาก 1 ข้อ และมีระดับปัจจัยปานกลาง 6 ข้อ
สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ค่าลงทะเบียนรายวิชาที่มีความเหมาะสม ($\bar{x} = 3.74$) รองลงมา คือ
เสียค่าสมัครในการเข้าเรียนน้อย ($\bar{x} = 3.68$) สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพ
นักศึกษาที่มีความเหมาะสม ($\bar{x} = 3.15$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาต่อของกลุ่ม
ตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{x}$	s	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. มีห้องปฏิบัติการเฉพาะสอดคล้องกับการใช้ ประโยชน์	3.55	.77	มาก	3
2. มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียน การสอน	3.77	.84	มาก	1
3. มีการบำรุงรักษาห้องเรียน ห้องปฏิบัติการอยู่ เสมอ	3.53	.85	มาก	5
4. มีการจัดอาคารสถานที่ให้เป็นแหล่งจูงใจเพื่อ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้	3.50	.85	มาก	6
5. มีการจัดอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อสภาพ การเรียนการสอน	3.55	.82	มาก	3
6. บรรยากาศในห้องสมุดมีความเหมาะสมใน การศึกษาค้นคว้า	3.36	1.11	ปานกลาง	8
7. โรงอาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะ	3.50	.92	มาก	6
8. ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของ นักศึกษา	2.83	1.13	ปานกลาง	11
9. ห้องสุขาเพียงพอกับความต้องการของ นักศึกษา	3.62	1.01	มาก	2
10. มีจุดบริการน้ำดื่มเพียงพอกับความต้องการ ของนักศึกษา	2.92	1.05	ปานกลาง	10
11. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	3.26	.90	ปานกลาง	9
รวม	3.40	.63	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.77-2.83 และมีค่าเฉลี่ยรวม
คือ 3.40 จัดอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมาก 7 ข้อ และมีระดับปัจจัยปานกลาง 4 ข้อ
เอกสารนี้เต็มเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ($x = 3.77$)
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองลงมา คือ ห้องสุขาเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{x} = 3.62$) สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{x} = 2.83$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านเหตุผลส่วนตัว

ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว	$\bar{x}$	s	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ	4.50	.57	มากที่สุด	2
2. ต้องการปรับวุฒิตนเองให้สูงขึ้น	4.62	.56	มากที่สุด	1
3. ต้องการเปลี่ยนสายงานอาชีพใหม่	3.16	1.24	มาก	10
4. ต้องการศึกษาเพื่อให้ทัดเทียมกับผู้อื่น	3.86	.95	มาก	9
5. เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	4.38	.91	มาก	4
6. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	4.49	.65	มาก	3
7. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.94	.86	มาก	8
8. ต้องการปริญญาามหาบัณฑิตเพื่อแสดงเกียรติแก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล	4.17	.80	มาก	6
9. ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.11	.86	มาก	7
10. มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรนี้	4.34	.78	มาก	5
11. สถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก	2.64	1.36	ปานกลาง	11
รวม	4.01	.47	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัจจัยในการศึกษากลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.62-2.64 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 4.01 จัดอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมากที่สุด 2 ข้อ มีระดับปัจจัยมาก 8 ข้อ และมีระดับปัจจัยปานกลาง 1 ข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการปรับวุฒิตนเองให้สูงขึ้น ($\bar{x} = 4.62$) รองลงมา คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ($\bar{x} = 4.50$) สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก ($\bar{x} = 2.64$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ

ปัจจัยด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ	$\bar{x}$	s	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ	3.25	1.35	ปานกลาง	2
2. สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ	4.07	.98	มาก	1
3. ปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานหรือนายจ้าง	2.94	1.23	ปานกลาง	3
4. เพื่อนฝูงชักจูงให้มาเรียน	2.86	1.26	ปานกลาง	4
5. อาจารย์แนะนำให้มาเรียน	2.70	1.31	ปานกลาง	5
6. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันที่เรียน น่าสนใจ	2.69	1.30	ปานกลาง	6
รวม	3.08	.89	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.07-2.69 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.08 จัดอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมาก 1 ข้อ และมีระดับปัจจัยปานกลาง 5 ข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ ($\bar{x} = 4.07$) รองลงมา คือ ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ ($\bar{x} = 3.25$) สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันที่เรียนน่าสนใจ ($\bar{x} = 2.69$)

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษากับที่ประกอบอาชีพภาคเอกชน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการเปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษากับภาคเอกชน จำแนกตามปัจจัยด้านต่างๆ ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.10-4.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ ในภาพรวม

ปัจจัยในการศึกษาต่อ	ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา (n=76)		ประกอบอาชีพในภาคเอกชน (n=27)		t-test
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	4.36	.40	4.02	.47	3.52*
2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา	3.98	.46	3.63	.58	3.14*
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.28	.47	4.11	.50	1.61
4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	3.37	.82	3.70	.68	1.90
5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.47	.64	3.20	.56	1.91
6. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.02	.50	3.98	.39	.43
7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ	3.25	.84	2.59	.85	3.47*
รวม	3.84	.33	3.63	.39	2.62*

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพต่าง มีปัจจัยในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพต่าง มีปัจจัยในการศึกษาต่อด้านชื่อเสียงของสถาบัน, ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา, ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพต่าง มีปัจจัยในการศึกษาต่อด้านอาจารย์ผู้สอน, ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา, ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัย สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

ปัจจัยในการศึกษาต่อ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	ประกอบ อาชีพใน ภาคการศึกษา (n=76)		ประกอบ อาชีพใน ภาคเอกชน (n=27)		t-test
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
	1. มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป	4.42	.63	4.37	
2. มีความศรัทธาในชื่อเสียงของ สถาบันการศึกษา	4.63	.48	4.30	.46	3.11*
3. เป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวมวิทยาการใหม่ๆ	4.29	.58	3.89	.50	3.38*
4. เป็นสถาบันที่มีความทันสมัยทางวิชาการ และมีการ พัฒนาอยู่เสมอ	4.30	.73	3.89	.69	2.55*
5. มีมาตรฐาน รวมถึงความพร้อมในการจัดการศึกษา	4.38	.54	3.81	.73	4.23*
6. มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ	4.08	.68	3.78	.69	1.94
7. สถาบันมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความเจริญแก่ สังคม	4.32	.57	3.96	.80	2.46*
8. มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเป็นที่ยอมรับ ของสังคม	4.46	.50	4.19	.68	2.22*
รวม	4.36	.40	4.02	.47	3.52*

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อด้านชื่อเสียงของสถาบันของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.36 และของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.02

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 7 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ ที่แตกต่างอย่างไม่มีค่านัยสำคัญทางสถิติ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา คือ มีความศรัทธาในชื่อเสียงของ สถาบันการศึกษา รองลงมา คือ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน คือ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป รองลงมา คือ มี

ความศรัทธาในชื่อเสียงของ สถาบันการศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีระบบการจัดการศึกษา
ที่ดีมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา

ปัจจัยในการศึกษาต่อ ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา	ประกอบ อาชีพใน ภาคการศึกษา (n=76)		ประกอบ อาชีพใน ภาคเอกชน (n=27)		t-test
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้อง กับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี	4.46	.72	4.07	.78	2.34*
2. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะ งานที่ทำประจำ	4.39	.65	3.56	.97	4.15*
3. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงกับความสามารถ และความถนัด	4.25	.76	3.70	.60	3.33*
4. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่กำลังได้รับความนิยม และเป็นที่ต้องการของสังคม	3.71	.68	3.63	.96	.40
5. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชา ที่นักศึกษาคิดว่า สามารถสำเร็จการศึกษาได้ในเวลาที่กำหนด	3.47	.85	3.56	.89	.42
6. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิด โลกทัศน์ กว้างไกลแก่ผู้เรียน	3.91	.69	3.56	.64	2.30*
7. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้นักศึกษา สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.89	.74	3.67	.73	1.37
8. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ส่งเสริมให้เกิด ความ เจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ	4.20	.58	3.74	.85	2.55*
9. เป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมด้านวัสดุครุภัณฑ์ การ ศึกษา	3.58	.75	3.22	.89	2.01*
รวม	3.98	.46	3.63	.56	3.14*

* $p \leq 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อต้านด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชาของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.98 และของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.63

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 6 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำประจำ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่นักศึกษาคิดว่าสามารถสำเร็จการศึกษาได้ในเวลาที่กำหนด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมด้านวัสดุครุภัณฑ์การศึกษา

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านอาจารย์ผู้สอน

ปัจจัยในการศึกษาต่อต้าน ด้านอาจารย์ผู้สอน	ประกอบ อาชีพใน ภาคการศึกษา (n=76)		ประกอบ อาชีพใน ภาคเอกชน (n=27)		t-test
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน	4.36	.60	4.22	.42	1.24
2. มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ	4.17	.66	3.93	.61	1.68
3. มีการพัฒนาความรู้อยู่เสมอ	4.18	.58	4.08	.68	.77
4. มีระบบการทำงานที่น่าเชื่อถือ	4.13	.55	4.04	.70	.71
5. ให้ความสะดวกแก่นักศึกษาเข้าพบปรึกษาหารือ	4.14	.82	3.89	.75	1.41
6. มีอริยาศรัยดี	4.62	.51	4.52	.50	.86
7. มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาในสถาบัน แห่งนี้	4.30	.63	4.15	.66	1.07
8. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.38	.56	4.07	.78	2.18*
รวม	4.28	.47	4.11	.50	1.61

* $p \leq 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อด้านอาจารย์ผู้สอนของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.28 และของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.11

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเพียงข้อเดียวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา คือ มีอัตราสัคดี รองลงมา คือ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีระบบการทำงานที่น่าเชื่อถือ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน คือ มีอัตราสัคดี รองลงมา คือ มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา

ปัจจัยในการศึกษาต่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	ประกอบ อาชีพใน ภาคการศึกษา (n=76)		ประกอบ อาชีพใน ภาคเอกชน (n=27)		t-test
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม	3.66	.98	3.96	.58	1.90
2. ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม	3.36	1.00	3.81	.87	2.11*
3. ค่าอุดหนุนสมทบการศึกษามีความเหมาะสม	3.33	1.05	3.52	.97	.82
4. ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษาที่มีความเหมาะสม	3.00	1.03	3.56	1.05	2.39*
5. ค่าธรรมเนียมการสอบวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสม	3.26	1.03	3.67	.73	1.86
6. ค่าเอกสารทางการศึกษามีความเหมาะสม	3.30	.84	3.81	.62	2.86*
7. เสียค่าสมัครในการเข้าเรียนน้อย	3.70	.86	3.63	.84	.34
รวม	3.37	.82	3.70	.68	1.90

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.37 และของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 3 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม, ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษาที่มีความเหมาะสม, ค่าเอกสารทางการศึกษาที่มีความเหมาะสม อย่างไรก็ตามมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

, ค่าเอกสารทางการศึกษามีความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา คือ เสียค่าสมัครในการเข้าเรียนน้อย รองลงมา คือ ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษาที่มีความเหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน คือ ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม รองลงมา คือ ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม กับค่าเอกสารทางการศึกษามีความเหมาะสม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ค่าอุดหนุนสมทบการศึกษามีความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ปัจจัยในการศึกษาต่อ	ประกอบ อาชีพใน ภาคการศึกษา (n=76)		ประกอบ อาชีพใน ภาคเอกชน (n=27)		t-test
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. มีห้องปฏิบัติการเฉพาะสอดคล้องกับการใช้ ประโยชน์	3.62	.76	3.37	.79	1.43
2. มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียน การสอน	3.86	.86	3.52	.75	1.80
3. มีการบำรุงรักษาห้องเรียน ห้องปฏิบัติการอยู่เสมอ	3.59	.88	3.37	.74	1.16
4. มีการจัดอาคารสถานที่ให้เป็นแหล่งจูงใจเพื่อสร้าง บรรยากาศในการเรียนรู้	3.64	.81	3.11	.84	2.90*
5. มีการจัดอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อสภาพการ เรียนการสอน	3.70	.76	3.15	.86	3.09*
6. บรรยากาศในห้องสมุดมีความเหมาะสมในการ ศึกษาค้นคว้า	3.42	1.12	3.19	1.11	.90
7. โรงอาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะ	3.53	.95	3.44	.84	.39
8. ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	2.84	1.20	2.81	.92	.10
9. ห้องสุขาเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	3.71	1.00	3.37	1.00	1.51
10. มีจุดบริการน้ำดื่มเพียงพอกับความต้องการของ นักศึกษา	3.03	1.05	2.63	1.00	1.69
11. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	3.26	.91	3.26	.90	.01
รวม	3.47	.69	3.20	.56	1.91

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.47 และของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 2 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีการจัดอาคารสถานที่ให้เป็นแหล่งจูงใจเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ และมีการจัดอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อสภาพการเรียนรู้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา คือ มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน คือ มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านเหตุผลส่วนตัว

ปัจจัยในการศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัว	ประกอบอาชีพใน ภาคการศึกษา (n=76)		ประกอบอาชีพใน ภาคเอกชน (n=27)		t-test
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ	4.59	.54	4.22	.57	2.97*
2. ต้องการปรับวุฒิตนเองให้สูงขึ้น	4.67	.52	4.48	.64	1.37
3. ต้องการเปลี่ยนสายงานอาชีพใหม่	3.07	1.34	3.41	.88	1.48
4. ต้องการศึกษาเพื่อให้ทัดเทียมกับผู้อื่น	3.87	.99	3.85	.81	.77
5. เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	4.38	.95	4.37	.83	.05
6. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	4.62	.58	4.11	.69	3.66*
7. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.87	.91	4.15	.66	1.45
8. ต้องการปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตเพื่อแสดงเกียรติแก่ ตนเอง และวงศ์ตระกูล	4.20	.83	4.07	.73	.68
9. ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.18	.87	3.89	.80	1.53
10. มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรนี้	4.47	.72	3.96	.85	3.01*
11. สถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก	2.41	1.30	3.30	1.32	3.02*
รวม	4.02	.50	3.98	.39	.43

* $p \leq 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อต้านเหตุผลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.02 และของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.98

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 4 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ, เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน, มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ และสถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา คือ ต้องการปรับวุฒิตนเองให้สูงขึ้น รองลงมา คือ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน คือ ต้องการปรับวุฒิตนเองให้สูงขึ้น รองลงมา คือ เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ

ปัจจัยในการศึกษาต่อต้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ	ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา (n=76)		ประกอบอาชีพในภาคเอกชน (n=27)		t-test
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ	3.54	1.23	2.44	1.36	3.84*
2. สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ	4.14	.97	3.85	.98	1.33
3. ปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานหรือนายจ้าง	3.18	1.21	2.26	1.02	3.52*
4. เพื่อนฝูงชักจูงให้มาเรียน	2.99	1.20	2.52	1.36	1.67
5. อาจารย์แนะนำให้มาเรียน	2.82	1.27	2.37	1.39	1.52
6. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันที่เรียนน่าสนใจ	2.88	1.32	2.15	1.09	2.57
รวม	3.25	.84	2.59	.85	3.47*

* $p \leq 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.25 และของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.59

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีจำนวน 2 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ และปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานหรือนายจ้าง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา คือ สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ รองลงมา คือ ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อาจารย์แนะนำให้มาเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน คือ สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ รองลงมา คือ เพื่อนฝูงชักจูงให้มาเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันที่เรียนน่าสนใจ

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.18 – 4.24

การสำรวจข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 53 คน ได้เสนอแนะปัจจัยในการศึกษาต่อเพื่อสร้างปัจจัยในการศึกษาต่อ โดยผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อเสนอแนะที่ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกัน และมีความถี่สูงสุด 5 อันดับแรกของแต่ละด้าน นำเสนอในรูปแบบตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สังคมได้รู้จักเพิ่มขึ้น	8	61.5
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างชื่อเสียงของภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม	5	38.5
รวม	13	100

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อเพื่อสร้างปัจจัยในเอกสารศึกษาต่อ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะสอดคล้องกันและมีความถี่ไม่น้อยกว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากที่สุด คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สังคมได้รู้จักเพิ่มขึ้น และรองลงมา คือควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างชื่อเสียงของภาควิชาครุศาสตร์วิศกรรม

ตารางที่ 4.19 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย	15	44.1
2. ควรเพิ่มวิชาเลือกให้หลากหลาย	13	38.2
3. ควรเพิ่มการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	6	17.7
รวม	34	100

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อเพื่อสร้างปัจจัยในการศึกษาต่อ ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ที่ผู้สอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะสอดคล้องและมีความถี่มากที่สุด คือ ควรปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย รองลงมา คือ ควรเพิ่มวิชาเลือกให้หลากหลาย

ตารางที่ 4.20 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านอาจารย์ผู้สอน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรเชิญอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาสอน บรรยายเพิ่มเติม	9	75.0
2. อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลาให้กับนักศึกษา	3	25.0
รวม	12	100

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อเพื่อสร้างปัจจัยในการศึกษาต่อ อาจารย์ ที่ผู้สอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะสอดคล้องและมีความถี่มากที่สุด คือ ควรเชิญอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาสอน บรรยายเพิ่มเติม รองลงมา คือ อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลาให้กับนักศึกษา

ตารางที่ 4.21 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ลดค่าอุดหนุนสหทบ	13	46.4
2. ลดค่ารักษาพยาบาลนักศึกษา	11	39.3
3. พอสสมควร จัดว่าถูกกว่าหลายที่	4	14.3
รวม	28	100

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อเพื่อสร้างปัจจัยในการศึกษาต่อ ด้านค่าใช้จ่าย ที่ผู้สอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะสอดคล้องและมีความถี่มากที่สุด คือ ลดค่าอุดหนุนสหทบ รองลงมา คือ ลดค่ารักษาพยาบาลนักศึกษา

ตารางที่ 4.22 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรจัดหาที่จอดรถเพิ่มเติม	15	28.3
2. ควรจัดให้มีห้องสำหรับทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้บริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต	13	24.6
3. ห้องสมุดครบแคบ	10	18.9
4. ควรมีจัดสื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อมใช้งาน	8	15.0
5. ควรปรับปรุงสภาพ โต๊ะ เก้าอี้ ให้พร้อมใช้งาน	7	13.2
รวม	53	100

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อเพื่อสร้างปัจจัยในการศึกษาต่อ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ผู้สอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะสอดคล้องและมีความถี่มากที่สุด คือ ควรจัดหาที่จอดรถเพิ่มเติม รองลงมา คือ ควรจัดให้มีห้องสำหรับทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้บริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.23 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรปรับปรุงให้บริการของพนักงานบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในเรื่อง การพุดจา	16	64.0
2. ควรเปิดบริการงานบัณฑิตวิทยาลัยใหญ่ในวันเสาร์-อาทิตย์	7	28.0
3. ต้องการมีสังคมกว้างขึ้น	2	8.0
รวม	25	100

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อเพื่อสร้างปัจจัยในการศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัว ที่ผู้สอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะสอดคล้องและมีความถี่มากที่สุด คือ ควรปรับปรุงให้บริการของพนักงานบัณฑิตวิทยาลัยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในเรื่องการพุดจา รองลงมา คือ ควรเปิดบริการงานบัณฑิตวิทยาลัยใหญ่ในวันเสาร์-อาทิตย์

ตารางที่ 4.24 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ให้ทำความเข้าใจกับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้สื่อสาร ประชาสัมพันธ์หลักสูตร	5	62.5
2. ควรเปลี่ยนข้อมูลบน web site อย่างสม่ำเสมอ	3	37.5
รวม	8	100

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อเพื่อสร้างปัจจัยในการศึกษาต่อ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ ที่ผู้สอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะสอดคล้องและมีความถี่มากที่สุด คือ ให้ทำความเข้าใจกับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้สื่อสารประชาสัมพันธ์หลักสูตร รองลงมา คือ ควรเปลี่ยนข้อมูลบน web site อย่างสม่ำเสมอ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ สามารถสรุปขั้นตอนในการวิจัยได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยในการศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา และประกอบอาชีพในภาคเอกชน

5.2 สมมุติฐานของการวิจัย

นักศึกษหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีอาชีพต่างกัน มีปัจจัยในการศึกษาต่อแตกต่างกัน

5.3 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

5.3.1 ประชากร คือ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2541-2547 ทั้งหมดจำนวน 140 คน

5.3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา และประกอบอาชีพในภาคเอกชน จำนวน 103 คน

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาและมหาบัณฑิต เพื่อทราบปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาและมหาบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีลักษณะให้เลือกตอบ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.4.2 การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

1. พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (โดยใช้ IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบและนำค่าคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านมารวมคะแนน และหาค่าเฉลี่ยแต่ละข้อ ซึ่งผลที่ได้ทุกข้อคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.6 ถึง 1.0 แต่ในบางข้อมีการปรับปรุง ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2. ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน มาทำการทดลองใช้เครื่องมือกับนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีค่าเท่ากับ 0.95

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. บันทึกลงเสนอขออนุญาตให้คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ถึงประธาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดเอาไว้

2. นำหนังสือเสนอต่อประธานหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความร่วมมือไปยังกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมด้วยหนังสือขอความร่วมมือทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่าง และผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยอธิบายรายละเอียดให้กับกลุ่มตัวอย่างและรวบรวมส่งกลับด้วยตนเอง เริ่มเก็บรวบรวมแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 28 มกราคม 2547 ถึง วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนร้อยละ 100

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่รวบรวมได้

5.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการหาค่าจำนวน และ ร้อยละ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทำการวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษากับประกอบอาชีพในภาคเอกชน

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5.7 สรุปผลการวิจัย

5.7.1 สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นเพศชายร้อยละ 86.4 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 13.6

2. สถานภาพทางการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ยังคงศึกษาอยู่ ร้อยละ 85.4 และสำเร็จการศึกษาแล้ว 14.6
3. กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพในภาคการศึกษา ร้อยละ 73.8 และประกอบอาชีพในภาคเอกชน ร้อยละ 26.2
4. กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5-10 ปี ร้อยละ 38.8 มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 29.1 มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15-20 ปี ร้อยละ 20.4 มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10-15 ปี ร้อยละ 9.7 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ร้อยละ 1.9
5. กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 10,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.0 มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.2 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.5 มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 15,000-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.6 และมีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.7
6. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ร้อยละ 51.5 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ร้อยละ 22.3 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ร้อยละ 11.7 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ร้อยละ 3.9 และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ร้อยละ 2.9
7. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ร้อยละ 83.5 สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ร้อยละ 8.7 สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ร้อยละ 5.8
8. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม ร้อยละ 48.5 สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 19.4 สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาไฟฟ้าสื่อสาร ร้อยละ 14.6 สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาช่างไฟฟ้า ร้อยละ 7.2 สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 1.9

5.7.2 ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาและมหานักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1. ปัจจัยในการศึกษาต่อ ที่มีผลต่อการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน รองลงมา คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ

2. ปัจจัยในการศึกษาต่อต้านชื่อเสียงของสถาบัน มีผลต่อการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา รองลงมา คือ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ

3. ปัจจัยในการศึกษาต่อต้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา มีผลต่อการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำประจำ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมด้านวัสดุครุภัณฑ์การศึกษา

4. ปัจจัยในการศึกษาต่อต้านอาจารย์ผู้สอน มีผลต่อการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีอิทธิพลดี รองลงมา คือ มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ให้ความสะดวกแก่นักศึกษาเข้าพบปรึกษาหารือ

5. ปัจจัยในการศึกษาต่อต้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา มีผลต่อการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม รองลงมา คือ เสียค่าสมัครในการเข้าเรียนน้อย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ค่าธรรมเนียมรักษาสุขภาพนักศึกษาที่มีความเหมาะสม

6. ปัจจัยในการศึกษาต่อต้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีผลต่อการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ ห้องสุขาเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา

7. ปัจจัยในการศึกษาต่อต้านเหตุผลส่วนตัว มีผลต่อการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการปรับวุฒิตนเองให้สูงขึ้น รองลงมา คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก

8. ปัจจัยในการศึกษาต่อต้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ มีผลต่อการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ รองลงมา คือ ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันที่เรียนน่าสนใจ

5.7.3 เปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ประกอบอาชีพในภาค การศึกษากับภาคเอกชน

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพต่าง มีปัจจัยในการศึกษาต่อในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีค่า นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพภาคการศึกษามีระดับปัจจัยใน การศึกษาต่อมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน

เมื่อพิจารณารายด้าน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษามีปัจจัยใน การศึกษาต่อ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ แตกต่างกันอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีค่า นัยสำคัญทางสถิติ

5.7.4 ข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อของนักศึกษาและมหาลัย หลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จากคำถามปลายเปิด

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ใน การศึกษาต่อ คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สังคมได้รู้จักเพิ่มขึ้น และ รองลงมา คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างชื่อเสียงของภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ คือ ควรปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย และรองลงมา คือ ควรเพิ่มวิชาเลือกให้ หลากหลาย
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ใน การศึกษาต่อ คือ ควรเชิญอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาสอน บรรยายเพิ่มเติม ขึ้น และ รองลงมา คือ อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลาให้กับนักศึกษา
4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ คือ ลดค่าอุดหนุนสหทบ ขึ้น และรองลงมา คือ ลดค่ารักษาสุขภาพนักศึกษา
5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ คือ ควรจัดหาที่จอดรถเพิ่มเติม และรองลงมา คือ ควรจัดให้มีห้อง สำหรับทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้บริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
6. ด้านเหตุผลส่วนตัว ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะ และปัจจัยอื่นๆ ใน การศึกษาต่อ คือ ควรปรับปรุงให้บริการของพนักงานบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตรบัณฑิต ในเรื่อง การพูดจา และรองลงมา คือ ควรเปิดบริการงานบัณฑิตวิทยาลัยในวันเสาร์-อาทิตย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาคือ ให้ความสำคัญกับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้สื่อสารประชาสัมพันธ์หลักสูตร และรองลงมา คือ ควรเปลี่ยนข้อมูลบน web site อย่างสม่ำเสมอ

5.8 อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้จากงานวิจัยมาพิจารณาวิเคราะห์ พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งเป็น 7 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามอาชีพของนักศึกษา พบว่า ในภาพรวมมีความแตกต่างอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านชื่อเสียงของสถาบัน อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะมีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาเป็นอันดับแรก และเป็นเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมมารต แจ่มจรัส (2542 : 38) ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกริก พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก และจากงานวิจัยของจิราภรณ์ ไหวดี (2541 : 69) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปี 2540 พบว่าแรงจูงใจด้านสถาบันของนักศึกษาทุกสังกัด อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านชื่อเสียงของสถาบัน พบว่า ในภาพรวมมีความแตกต่างอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมี 7 ข้อที่มีความแตกต่างอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป มีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา เป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวมวิทยาการใหม่ๆ เป็นสถาบันที่มีความทันสมัยทางวิชาการ และมีการพัฒนาอยู่เสมอ มีมาตรฐานรวมถึงความพร้อมในการจัดการศึกษา สถาบันมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีมุมมองที่ต่างกันเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมของการทำงาน และการแข่งขันทางสังคม ซึ่งกลุ่มเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์โดยไม่ผ่านการอนุมัติจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคการศึกษามีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันเป็นอันดับแรก ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชนเห็นว่า สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา อยู่ในระดับมาก ที่ผลปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกำหนดได้สอดคล้องกับภารกิจของภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม หลักสูตรสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ โดยเป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรี รวมทั้งสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำประจำ ซึ่งการจัดการศึกษาริเริ่มตั้งแต่ที่โครงสร้างของการจัดการศึกษา คือ การจัดหลักสูตร ดังที่เชลเลอร์ และอเล็กซานเดอร์ (อ้างใน ปิ่นส์ สุขศีล. 2543 : 96) ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตรเป็นแผนงานที่โรงเรียนจัดขึ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้เพื่อบรรลุเป้าหมายกว้างๆ ของการศึกษา และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนั้นหลักสูตรที่ดีจึงควรเป็นหลักสูตรที่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และทัศนคติที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมให้มากที่สุด จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า การจะพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพต้องเริ่มตั้งแต่การจัดหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรอุดมศึกษาเป็นหัวใจของการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา หลักสูตรอุดมศึกษามีความหมายที่แตกต่างจากหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา หลักสูตรหรืออีกนัยหนึ่ง คือ ตัวแทนของโปรแกรมการศึกษา จะเป็นตัวชี้ให้เห็นสภาพการจัดดำเนินการศึกษาของแต่ละสถาบันให้มีความแตกต่างกัน หลักสูตรจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการจัดการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา พบว่า ในภาพรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมี 6 ข้อที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำประจำ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงกับความสามารถและความถนัด เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดโลกทัศน์กว้างไกลแก่ผู้เรียน เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ เป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมด้านวัสดุครุภัณฑ์ การศึกษา

ด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้ เพราะคณาจารย์มีอัธยาศัยดี มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน ซึ่งทองอินทร์ วงศ์โสธร (อ้างใน สมมารอด แจ่มจรัส. 2542 : 51) กล่าวว่า ปัจจัยด้านมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ได้กล่าวว่า มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ได้รับการยกย่องว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยมีอาจารย์ที่ได้รับรางวัลโนเบลถึง 18 ท่าน มากกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ จึงเห็นได้ว่า คุณภาพของอาจารย์สะท้อนให้เห็นถึงชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ดังนั้นการที่นักศึกษาตัดสินใจเลือกสถาบันที่ศึกษาต่อ จึงต้องดูเรื่อง ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คุณภาพของอาจารย์เป็นอันดับแรก ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า ในภาพรวมมีความแตกต่างอย่างไม่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ซึ่งมีเพียงเดียวข้อที่มีความแตกต่างอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน

ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเพียงข้อเดียว คือ ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสมแล้ว ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษาที่มีความเหมาะสม ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษาในปัจจุบันว่ามีราคาสูงอยู่ ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่า ในภาพรวมมีความแตกต่างอย่างไม่มีค่านัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมี 3 ข้อที่มีความแตกต่างอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษาที่มีความเหมาะสม ค่าเอกสารทางการศึกษามีความเหมาะสม

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ คือ ที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา จุดบริการน้ำดื่ม ความสะดวกในการเดินทาง และบรรยากาศในห้องสมุดมีความเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้า ผลปรากฏเช่นนี้แสดงให้เห็นว่า ที่จอดรถไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา จุดบริการน้ำดื่มมีน้อย การเดินทางมาศึกษายังไม่ค่อยสะดวกเนื่องจากมีรถประจำทางเพียงสายเดียว และห้องสมุดมีความคับแคบ หนังสือน้อยและเก่า ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ มีจำนวนห้องเรียน ห้องสุขา เพียงพอต่อความต้องการ มีการจัดการอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อสภาพการเรียนการสอน มีการบำรุงรักษาห้องเรียน ห้องปฏิบัติการอยู่เสมอ สอดคล้องกับ วิจิตร วรุดบางกูร(อ้างใน กรรณก คำสุพรหม. 2543 : 57) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในวิทยาลัยจะสมบูรณ์แบบและสนับสนุนการเรียนของนักศึกษาให้มากที่สุดนั้น ผู้เกี่ยวข้องกับการวางแผนและบำรุงรักษาอาคารสถานที่จะต้องคำนึงถึงความสมดุลของปัจจัย 4 ประการ คือ 1) การจัดบริเวณและความงามของบริเวณ 2) แสง สี การมองเห็นบทบาทสำคัญในการสื่อความรู้ให้มองเห็นวัตถุได้ จำเป็นต้องจัดแสงสว่างภายในห้องเรียนให้มีระดับที่มองเห็นได้ดี 3) เสียง สภาพเสียงที่ดี คือ เน้นเสียงที่ต้องการและขจัดเสียงที่ไม่ต้องออกไป 4) อุณหภูมิและการถ่ายเทอากาศ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสุขสบายทางร่างกาย สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยภายนอกที่สนับสนุนให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ในภาพรวมมีความแตกต่างอย่างไม่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ซึ่งมี 2 ข้อที่มีความแตกต่างอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีการจัดการอาคารสถานที่ให้เป็นแหล่งจูงใจเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ มีการจัดการอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อสภาพการเรียนการสอน

ด้านเหตุผลส่วนตัว อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง คือ ต้องการปรับวุฒิของตนเองให้สูงขึ้น และต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับ

เอกสารวิจัยของโอโณทัย พึ่งทองหล่อ (2543 : 99) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตว่า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อแรงจูงใจด้านความมุ่งมั่นของตนเองอยู่ในระดับสูง และต้องการศึกษาคณะระดับมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ โดยมีองค์ประกอบคือ ต้องการได้รับความรู้ใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม และการศึกษาคณะระดับปริญญาโทนี้เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นจากตัวผู้เรียนเอง ซึ่งเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษา โดยที่งานวิจัยในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียน ต้องการปรับวุฒิของตนเองให้สูงขึ้น และต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ซึ่งแสดงว่า ความรู้ระดับปริญญาตรีนั้นอาจยังไม่เพียงพอสำหรับสังคมไทย เนื่องจากการพัฒนาคุณภาพและทรัพยากรมนุษย์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 และ 9 นั้นยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการศึกษาของประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพทัดเทียมกับอารยประเทศในทุกๆ ด้าน ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า ในภาพรวมมีความแตกต่างอย่างไม่มีค่านัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมี 4 ข้อที่มีความแตกต่างอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ สถานที่ศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก

ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าบุคคลในครอบครัว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาคณะของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องอิทธิพลของสื่อบุคคลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ตลอดจนเปลี่ยนทัศนคติ พฤติกรรม และการยอมรับ ดังแนวคิดของโรเจอร์และชูเมกเกอร์ (Rogers and Shoemaker) ที่กล่าวไว้ว่า ในกรณีที่ต้องการให้บุคคลนั้นๆ เกิดการยอมรับในสารที่เสนอไป หรือให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพที่สุด สื่อที่ใช้กระตุ้นให้เกิดการยอมรับนั้น ควรใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อบุคคลเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสาร เช่นเดียวกับ แคทและลาซาร์เฟลด์ (Katz and Lazerfeld) ที่กล่าวว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลมีผลต่อการทำให้ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ อาจกล่าวได้ว่า สื่อบุคคลมีความสำคัญในด้านการจูงใจมากกว่าสื่ออื่นๆ (อ้างใน โอโฆทัย พึ่งทองหล่อ. 2543 : 100) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ พบว่า ในภาพรวมมีความแตกต่างอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมี 2 ข้อที่มีความแตกต่างอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ ปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานหรือนายจ้าง

5.9 ข้อเสนอแนะ

5.9.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ควรเพิ่มเติมวิชาเลือกให้หลากหลาย เพื่อให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน

3. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ควรเพิ่มเติมการเรียนการสอนในภาคปฏิบัติ ในรายวิชาที่ฝึกทักษะ

4. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ควรเชิญอาจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาบรรยายเสริมเป็นครั้งคราว

5. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ควรพิจารณาค่าอุดหนุนสมทบ และค่ารักษาสภาพนักศึกษาให้เหมาะสมกับการบริการของบัณฑิต
วิทยาลัย

6. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ควรปรับปรุงสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มากขึ้น โดยจัดหาที่จอดรถเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา
ควรมีอุปกรณ์และสื่อ ให้พร้อม รวมถึงปรับปรุง โต๊ะ เก้าอี้, ห้องพยาบาลควรเปิดในวันเสาร์-อาทิตย์

7. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
ควรจัดให้มีห้องสำหรับทำวิจัย เพื่อบริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

5.9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำผล
ที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรรวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

2. ควรศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย เกี่ยวกับสภาพ
ปัจจุบัน และความคาดหวังต่อการให้บริการของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บรรณานุกรม

กรกนก คำสุพรหม. 2543. “ความพึงพอใจของนักเรียนชาวเขาที่มีต่อการจัดการศึกษาตามโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี กลุ่มภาคเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

กิดานันท์ มลิทอง. 2531. เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิราภรณ์ ไหวดี. 2541. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทวีพันธ์ คล้ายเพชร. 2541. “แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

บัณฑิตวิทยาลัย. 2544. คู่มือหลักสูตรระดับบัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

บุญชม ศรีสะอาด. 2541. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ปิ่นส์ สุขศิลป์. 2543. “สภาพแวดล้อมทางการเรียนของวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปิยรัตน์ รื่นภาคพจน์. 2538. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม.” ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสังคม, มหาวิทยาลัยเกริก.

เปรมจิตร ศิริสานต์. 2542. “การศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษابัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เปรี๊ยะ กิจรัตน์. 2534. การจัดกิจกรรมการเรียนสำหรับอุตสาหกรรมศิลป์. กรุงเทพฯ : คณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา สถาบันราชภัฏพระนคร.

พนม พงษ์ไพบูลย์. 2533. “เอกสารการวิจัยเรื่องระบบการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ.” กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.

พระสุดใจ อาสสโร. 2544. “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เอกสารในเชิงเอกสารที่ส่งมอบให้สำหรับการวิจัยในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาเขตหนองคาย ของนิสิตระดับปริญญาตรี.” วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ไพฑูริย์ สีนลาร์จน์. 2543. อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มุกดา ศรียงค์และคณะ. 2539. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มาธร มีขุมสิน. 2541. “ศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเข้าศึกษาในโครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร มหาวิทยาลัยบูรพา.” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ยนต์ ชุ่มจิต. 2541. ความเป็นครู. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเอสพรีนติ้งเฮาส์.

บุรุษพงษ์ ไกยวรรณ. 2541. เทคนิคและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2538. วิธีวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2525. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

วินัย วีระพัฒนานนท์. 2543. หลักเกณฑ์และรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่พึงประสงค์ในระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.

วิโรจน์ มุอำหัด. 2542. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษรศาสตร์.

ศรีสุรางค์ ทีละกุลและคณะ. 2542. การคิดและการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : เวิร์คเวเนอ์เคดูเคชั่น.

สมมาตร แจ่มจรัส. 2542. “แรงจูงใจในการศึกษาระดับปริญญาโท : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกริก.” สารนิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารองค์กร, มหาวิทยาลัยเกริก.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2547. ความเป็นมาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. [Online]. Available :

<http://www.kmitl.ac.th>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ. 2535. แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539). กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ด โปรดัคชั่น.

- สุขนิตย์ จันทรตรี. 2544. “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระบบพิเศษของนิสิตศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุธารัตน์ อนุกุลประเสริฐ. 2536. “ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรพรรณ พรสีมา. 2530. เทคโนโลยีการสอน. กรุงเทพฯ : โอเอสพรีนติ้งเฮาส์.
- อธิปติ ทองแพง. 2542. “การศึกษาวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา.” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อโณทัย พึ่งทองหล่อ. 2543. “แรงจูงใจในการศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ พัฒนาการ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Good, CV. 1973. **Dictionary of Education.** Newyork : McGraw-Hill.
- Mengha, Tadesse. 1974. “Primary School Dropouts in Rural Ethiopia Planning and Policy Implications.” Dissertation Abstracts International.
- Reeder, William. 1976. **Directive Factors in Social Action : A multiple Factors Theory of Social Action.** C.D. Review

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยในการศึกษาต่อของ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. ผู้ที่ตอบแบบสอบถามนี้ คือ นักศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2541-2546

2. แบบสอบถาม นี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของท่าน เพื่อให้ได้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องหรือมีผลต่อการตัดสินใจของท่านที่เลือกศึกษาคือหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3. ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4. กรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง ผลการตอบของแต่ละท่านจะเป็นความลับ และนำผลมาวิเคราะห์รวม นำเสนอในรูปแบบค่าเฉลี่ย

5. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ มีจำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีจำนวน 60 ข้อ

ตอนที่ 3 ถาม ข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ เกี่ยวกับการศึกษาต่อสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1 : แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อที่ตรงกับสภาพของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ท่านประกอบอาชีพ

ประกอบอาชีพในภาคการศึกษา

ประกอบอาชีพในภาคเอกชน

3. สถานภาพทางการศึกษา

ยังศึกษาอยู่

สำเร็จการศึกษาแล้ว

4. ประสบการณ์ทำงาน

น้อยกว่า 5 ปี

มากกว่า 5 – 10 ปี

มากกว่า 10 – 15 ปี

มากกว่า 15 – 20 ปี

มากกว่า 20 ปี

ยังไม่มีประสบการณ์ทำงาน

5. รายได้ต่อเดือน

5,000 – 10,000 บาท

มากกว่า 10,000 – 15,000 บาท

มากกว่า 15,000 – 20,000 บาท

มากกว่า 20,000 – 25,000 บาท

มากกว่า 25,000 บาท

ยังไม่มีรายได้

6. สถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

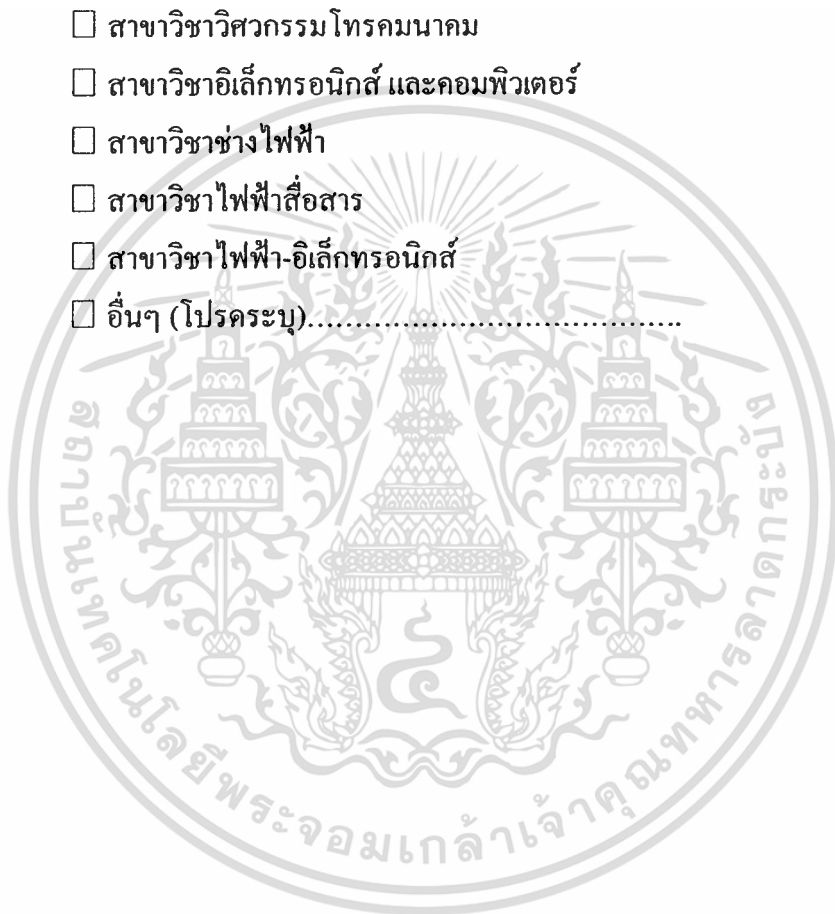
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ท่านจบการศึกษาจากหลักสูตรใดในระดับปริญญาตรี

- ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
- อุตสาหกรรมบัณฑิต
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. ท่านจบการศึกษาจากสาขาวิชาใดในระดับปริญญาตรี

- สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
- สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์
- สาขาวิชาช่างไฟฟ้า
- สาขาวิชาไฟฟ้าสื่อสาร
- สาขาวิชาไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามปัจจัยในการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามที่เป็นปัจจัยในการศึกษาต่อแล้วตอบแบบสอบถาม โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านเพียงข้อละ 1 ช่อง ตามความหมาย ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดที่ทำให้ท่านศึกษาต่อ
มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ 5

มาก หมายถึง เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่ทำให้ท่านศึกษาต่อ
มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ 4

ปานกลาง หมายถึง เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญปานกลางที่ทำให้ท่านศึกษาต่อ
มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ 3

น้อย หมายถึง เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่ทำให้ท่านศึกษาต่อ
มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ 2

น้อยที่สุด หมายถึง เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุดที่ทำให้ท่านศึกษาต่อ
มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ 1

ข้อที่	ปัจจัยในการศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร	เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ด้านชื่อเสียงของสถาบัน					
1	มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป					
2	มีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา					
3	เป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวมวิชาการใหม่ๆ					
4	เป็นสถาบันที่มีความทันสมัยทางวิชาการ และมีการพัฒนาอยู่เสมอ					
5	มีมาตรฐาน รวมถึงความพร้อมในการจัดการศึกษา					
6	มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ					
7	สถาบันมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม					
8	มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม					
	ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา					
9	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี					
10	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำประจำ					
11	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงกับความสามารถและความถนัด					
12	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่กำลังได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการของสังคม					
13	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชา ที่นักศึกษาคิดว่าสามารถสำเร็จการศึกษาได้ในเวลาที่กำหนด					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัจจัยในการศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร	เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
14	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดโลกทัศน์กว้างไกลแก่ผู้เรียน					
15	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
16	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ					
17	เป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมด้านวัสดุครุภัณฑ์การศึกษา					
18	<u>ด้านอาจารย์ผู้สอน</u>					
	มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน					
19	มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ					
20	มีการพัฒนาความรู้อยู่เสมอ					
21	มีระบบการทำงานที่น่าเชื่อถือ					
22	ให้ความสะดวกแก่นักศึกษาเข้าพบปรึกษาหารือ					
23	มีอัตราค่าดี					
24	มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาในสถาบันแห่งนี้					
25	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
26	<u>ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา</u>					
	ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม					
	ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม					
	ค่าอุดหนุนสมทบการศึกษามีความเหมาะสม					
	ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษามีความเหมาะสม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัจจัยในการศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร	เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
30	ค่าธรรมเนียมการสอบวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสม					
31	ค่าเอกสารทางการศึกษามีความเหมาะสม					
32	เสียค่าสมัครในการเข้าเรียนน้อย					
33	<u>ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก</u> มีห้องปฏิบัติการเฉพาะสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์					
34	มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน					
35	มีการบำรุงรักษาห้องเรียน ห้องปฏิบัติการอยู่เสมอ					
36	มีการจัดอาคารสถานที่ให้เป็นแหล่งจูงใจเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้					
37	มีการจัดอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อสภาพการเรียนการสอน					
38	บรรยากาศในห้องสมุดมีความเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้า					
39	โรงอาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะ					
40	ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา					
41	ห้องสุขาเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา					
42	มีจุดบริการน้ำดื่มเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา					
43	มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัจจัยในการศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร	เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ด้านเหตุผลส่วนตัว</u>					
44	ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ					
45	ต้องการปรับตัวตนเองให้สูงขึ้น					
46	ต้องการเปลี่ยนสายงานอาชีพใหม่					
47	ต้องการศึกษาเพื่อให้ทัดเทียมกับผู้อื่น					
48	เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน					
49	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน					
50	ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
51	ต้องการปริญญาบัตรเพื่อแสดงเกียรติแก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล					
52	ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม					
53	มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรนี้					
54	สถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก					
	<u>ด้านอิทธิพลจากบุคคลหรือสื่อ</u>					
55	ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ					
56	สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ					
57	ปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานหรือนายจ้าง					
58	เพื่อนฝูงชักจูงให้มาเรียน					
59	อาจารย์แนะนำให้มาเรียน					
60	การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันที่เรียนน่าสนใจ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 : แบบสอบถามถาม ข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ เกี่ยวกับการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

.....
.....
.....
.....

2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา

.....
.....
.....
.....

3. ด้านอาจารย์ผู้สอน

.....
.....
.....
.....

4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา

.....
.....
.....
.....

5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....
.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ด้านเหตุผลส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ

.....

.....

.....

ปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้ท่านศึกษาในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

โปรดทบทวนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อความแน่ใจว่าท่านตอบแบบสอบถามครบแล้วทุกข้อ

ขอขอบคุณ
 นางสาวนันทินี แบนแจ่ม

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย
โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัจจัยในการศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
	ด้านชื่อเสียงของสถาบัน						
1	มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป	1	1	1	1	1	1
2	มีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา	1	1	0	1	1	0.8
3	เป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวมวิชาการใหม่ๆ	1	1	0	1	1	0.8
4	เป็นสถาบันที่มีความทันสมัยทางวิชาการ และมีการพัฒนา อยู่เสมอ	1	1	1	1	1	1
5	มีมาตรฐาน รวมถึงความพร้อมในการจัดการศึกษา	1	1	0	0	1	0.6
6	มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ	1	1	1	0	1	0.8
7	สถาบันมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม	1	0	1	1	0	0.6
8	มหบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเป็นที่ยอมรับของ สังคม	1	0	1	1	1	0.8
	ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา						
9	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับ สาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี	1	1	1	1	1	1
10	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานที่ ทำประจำ	1	1	1	1	1	1
11	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงกับความสามารถและ ความถนัด	1	1	1	1	1	1
12	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่กำลังได้รับความนิยม และ เป็นที่ต้องการของสังคม	1	0	1	1	1	0.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัจจัยในการศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
13	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชา ที่นักศึกษาคิดว่าสามารถสำเร็จ การศึกษาได้ในเวลาที่กำหนด	0	1	1	0	1	0.6
14	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดโลกทัศน์กว้างไกลแก่ ผู้เรียน	1	1	1	1	1	1
15	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้นักศึกษาสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1	0	0.8
16	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ส่งเสริมให้เกิดความ เจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ	1	1	1	1	1	1
17	เป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์การศึกษา	1	1	1	1	1	1
ด้านอาจารย์ผู้สอน							
18	มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน	1	1	1	1	1	1
19	มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ	1	0	1	1	1	0.8
20	มีการพัฒนาความรู้อยู่เสมอ	1	-1	1	1	1	0.6
21	มีระบบการทำงานที่น่าเชื่อถือ	1	1	1	1	1	1
22	ให้ความสะดวกแก่นักศึกษาเข้าพบปรึกษาหารือ	1	1	0	1	1	0.8
23	มีอริยาสัขดี	1	1	1	1	1	1
24	มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาในสถาบันแห่งนี้	1	0	0	1	1	0.6
25	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	1	1	0	1	1	0.8
ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา							
26	ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม	1	0	1	1	1	0.8
27	ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัจจัยในการศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
28	ค่าอุดหนุนสมทบการศึกษามีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	1
29	ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษาที่มีความเหมาะสม	1	0	1	1	1	0.8
30	ค่าธรรมเนียมการสอบวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสม	1	0	1	1	1	0.8
31	ค่าเอกสารทางการศึกษามีความเหมาะสม	1	0	1	1	1	0.8
32	เสียค่าสมัครในการเข้าเรียนน้อย	1	0	1	1	1	0.8
	ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก						
33	มีห้องปฏิบัติการเฉพาะสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์	1	1	1	1	1	1
34	มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	1	0	1	1	1	0.8
35	มีการบำรุงรักษาห้องเรียน ห้องปฏิบัติการอยู่เสมอ	1	0	1	1	1	0.8
36	มีการจัดอาคารสถานที่ให้เป็นแหล่งจูงใจเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้	1	0	1	1	1	0.8
37	มีการจัดอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อสภาพการเรียนการสอน	1	0	1	1	1	0.8
38	บรรยากาศในห้องสมุดมีความเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้า	1	1	1	1	1	1
39	โรงอาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะ	1	0	1	1	1	0.8
40	ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	1	-1	1	1	1	0.6
41	ห้องสุขาเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	1	0	1	1	1	0.8
42	มีจุดบริการน้ำดื่มเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	1	0	1	1	1	0.8
43	มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	1	1	1	1	1	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัจจัยในการศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
	ด้านเหตุผลส่วนตัว						
44	ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ	1	1	1	1	1	1
45	ต้องการปรับวุฒิตนเองให้สูงขึ้น	1	1	1	1	1	1
46	ต้องการเปลี่ยนสายงานอาชีพใหม่	1	1	1	1	1	1
47	ต้องการศึกษาเพื่อให้ทัดเทียมกับผู้อื่น	1	1	1	1	1	1
48	เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	1	1	1	1	1	1
49	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	1	1	1	1	1	1
50	ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	1	1	1	1	1	1
51	ต้องการปริญญาหาบัณฑิตเพื่อแสดงเกียรติแก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล	1	1	1	1	1	1
52	ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม	1	1	1	1	1	1
53	มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรนี้	1	1	1	1	1	1
54	สถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก	1	0	1	1	1	0.8
	ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ						
55	ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ	1	1	1	1	1	1
56	สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ	1	1	1	1	1	1
57	ปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานหรือนายจ้าง	1	1	1	1	1	1
58	เพื่อนฝูงชักจูงให้มาเรียน	1	1	1	1	1	1
59	อาจารย์แนะนำให้มาเรียน	1	1	1	1	1	1
60	การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันที่เรียนน่าสนใจ	1	1	1	1	1	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวนันทินี แป้นแจ่ม รหัสประจำตัว 42064618 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (FACTORS FOR STUDYING IN THE GRADUATE PROGRAM OF ELECTRICAL COMMUNICATION ENGINEERING OF KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG)" โดยมี ผศ.วิสุทธิ์ อธิพรธรรม เป็น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2546

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์บุญวัฒน์ อัดชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692

ที่ ศธ 0524.04/๒๕๕๘

วันที่ 1 กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

ด้วย นางสาวนันทินี เป็นแจ้ง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นางสาวนันทินี เป็นแจ้ง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งนี้ได้แนบแบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีและขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถาม

1. ดร. ณรงค์ พิมสาร รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ดร.คณัย ดิษบุตร รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ประธานหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. ดร. มาลัย จีรวัดนเกษตร์ อาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
5. ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692

ที่ ศธ 0524.04/ 0735

วันที่ 16 กันยายน 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน กณบดี

ด้วย นางสาวนันทินี เป็นแจ้ง นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยในการศึกษาค่ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” จึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวนันทินี เป็นแจ้ง ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในคณะ ได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(นายณรงค์ ทิมสาร)

รองกณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนกณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692

ที่ ศธ 0524.04/ 0322

วันที่ 26 มกราคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร. ชีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา

ด้วย นางสาวนันท์นที เป็นแจ้ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2546 ในการทำการวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอกความอนุเคราะห์ท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวนันท์นที เป็นแจ้ง ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานค่านับบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวนันทินี แป้นแจ้
วัน เดือน ปีเกิด	14 กรกฎาคม 2518
สถานที่เกิด	จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	42/2 หมู่ 3 ต.พิหารแดง อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี
สถานที่ทำงาน	บริษัท MYCOM International (ประเทศไทย) จำกัด
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2541 สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ. 2547 สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2541-2544 บริษัท IGE จำกัด พ.ศ. 2544-2546 NDC Global Service (Thailand) Ltd

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้